

Svenska Canada-Tidningen

ONLY SWEDISH CANADIAN FARM- AND HOME-JOURNAL

PROVINCIAL LIBRARY
MANITOBA
JUN 25 1931

LOSNUMMER 6

MIDSOMMARNUMMER. WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 25 JUNI 1931.

NR. 26.

En hälsning till svenska midsommartinget

DET är mig ett stort nöje att ha fått mottaga Eder inbjudan till midsommartinget i Wadena, där jag ju får tillfälle sammanträffa med ett 10-tusental av Eder. Om det står i min makt kommer jag ej heller att neka mig detta stora nöje och sänder på förhand 10-tusentals hälsningar.

Det är i regel svårt för en regering såsom sådan att komma i närmare kontakt med folket annat än som ett helt eller grupper därav. Den enskilde regeringsmedlemmen däremot åtnjuter den fördelen att personligen få råka dem, vilkas intresse han har satts att bevaka. Det är därför med stort intresse, jag emotser detta sommarting.

Jag har haft nöjet sammanträffa med en del av edra ledande män, men har däremot aldrig övervarit någon av Edra nationella sammankomster eller föreningsmöten. Jag hyser därför också de bästa förhoppningar om att sammanträffandet i Wadena skall bliva både till nytta och nöje.

I likhet med mina landsmän har jag som skolpojke med verklig förtjusning tagit del av Edert folks romantiska och på äventyr rika annaler, sagorna och berättelserna om dessa länge sedan svunna krigardagar, om hjältemodiga ledare och ej mindre heroiska kvinnor, vilka bidragit att sprida en gloria över Edert folks tidigare historia — en gloria, vars glans ej ens den materiella nutiden kunnat fördunkla. Och när allt kommer omkring, ägna vi icke alla än i dag de gamla gudarna vår tillbedjan och åkallan? Fyra av veckans dagar bära namn efter dem och varje Fredag hembära vi en tribut till minnet av den gudinna, som med Odin delade Asahimlens tron.

I skolan brukade vi kalla Eder långsträckt halvö

PROVINCIAL LIBRARY
MANITOBA

“The Country with the backbone”, ty vi brukade jämföra den karakteristiska bergskedja, som genomlöper Eder halvö, med ryggraden hos en människa. Edert lands sär-egenheter ha delats av dess folk. De många ärorika epokerna i Eder historia och de ej mindre märkliga dåden i Eder banbrytande verksamhet visa, att Ni alltjämnt besitta samma stolta kämpaanda. Den uthållighet och beslutsamhet, som en gång skänkte Eder segrar på stridens fält, utmärker Eder ännu och skall bidra att föra Eder vidare mot nya triumfer, inom kanske mer prosaiska, men föga mindre intressanta områden av vårt moderna liv.

Det är ej alltid i de mest synliga av livets skeden som det största modet kommer till synes. Åratal av enformiga vardagsmodor och sociala plikter kunna kräva — och göra det nog också i de flesta fall, — ett långt större och ädlare mod än någonsin de glittrande triumfer, som blanda våra medmänniskors ögon och förskaffa oss de mest smickrande omdömen.

Betrakta vi vår provins och vårt land i sin helhet, skola vi åtminstone till en del fatta och förstå vilket stort och ädelt verk här utförts av dem, som målmedvetet och med osvikligt tålamod, var och en i sin stad och under stora umbäranden, bidragit till och deltagit i uppförandet av vår stora samhällsbyggnad.

Ni, som lämnat så stora bidrag till detta verk och som bilda en fast, pålitlig och värdefull del av vårt folk, kunna med rätta känna Eder stolta över den plats i vårt lands historia, till vilken Ni äro berättigade, och över det nya kapitel om Edert folks gärningar, Ni kunna foga till civilisationens historia.

J. T. M. Anderson.

Stamp-Kommissionen.

Sir Josiah Stamp.

SIR JOSIAH STAMP, allmänt ansedd såsom en av världens största nationalekonomer, har ofta representerat den brittiska regeringen i finansiella kommissioner. År 1919 var han ledamot av Kungl. Brittiska Inkomstskattekommissionen. År 1924 var han medlem av Skatte- och Statsskuldskommittén och samma år Storbritanniens representant i Dawes' Skadeståndskommitté. Han har författat ett stort antal nationalekonomiska arbeten och är vidare direktör för ett antal stora industriföretag, ordförande i styrelsen för London Midland and Scottish Railway samt ledamot av styrelsen för Bank of England.

Kungliga Kommissionen bestod av Sir Josiah Stamp från England, ordförande, nominerad av Federalregeringen; Överdomare Brown, Saskatchewan, av provinsregeringarna utsedd att representera producenter och W. Sanford Evans M. L. A., för Winnipeg Grain Exchange. Kommissionen har avhållit sessioner i Winnipeg, Regina, Calgary, Minneapolis och Chicago och har till premiärminister Bennett överlämnat sin rapport, vars förnämligaste innehåll här anges.

Överdomare Brown.

Hon. Jas. T. Brown är president i Saskatchewan's Högsta Domstol och har gjort en lysande karriär som jurist, domare och ämbetsman. År 1928 tjänstgjorde Hon. Brown som ordförande i Saskatchewanregeringens spannmålskommission och som ordf. i tullundersöknings-kommissionen.

W. Sanford Evans, M. L. A.

W. Sanford Evans, M. L. A., välkänd statistiker, f.d. gislaturen. Han har tjänstgjort som ordf. i Georgian borgmästare i Winnipeg och medlem av Manitoba Le-Bay Canal Commission och som kunglig kommissionär för undersökning av marknadsförandet av frukt från B. C.

"Futures market" gynnar producenten

Kan spekulering i framtida vetepriser s.k. grain futures - menligt påverka det pris, odlaren erhåller? Med andra ord, kan s.k. "hedging" av spannmål och spekulering leda till ekonomiskt avbräck för farmaren genom att sänka medelpriset å vete på allmänna marknaden? Denna fråga är av stor vikt för varje farmare och affärsman i Västra Canada.

Tillsattandet av Kommissionen -- sida 7 -- "The Commission on Trading in Grain Futures" tillsattes enligt beslut i Canadensiska regeringens konselj, den 10 april 1931.

Stamp-Kommissionen uttalar sig enhälligt för "hedging" såsom stabiliserande marknaden, tillförsäkrande farmaren större säkerhet och högre pris.

Kommissionens uppgift var som följer:

Frågan:

"Att undersöka och avlägga rapport om och i vad mån spekulering i framtida vetepriser kan ha någon effekt å det pris, producenten erhåller."

Sammanfattning - Sida 72

Svaret:

"Ovenstående kan synas invecklat och för noga genomarbetat för gemene man, som mera värderar ett enkelt "ja" eller "nej" som svar på en till synes enkel fråga."

Kort sammanfattat blir svaret på den fråga, vi fått oss förelagd, att jämte de fördelar, producenten vinner genom inrättandet av ett slags försäkringssystem för handhavandet av spannmålen och genom beredandet av lätta, bekväma medel för dess marknadsförande, spekulering i framtida vetepriser — trots olägenheter i form av talrika fluktuationer i priserna, avgjort är av nytta för producenten i det pris, han erhåller.

BEVISET

"Vi ha hört tjugoen vittnen, samtliga intresserade i spannmålshandeln i alla dess kommersiella former. Producentens synpunkter på frågan ha också, hoppas vi, blivit föremål för adekvat framställning. Ingen möda har sparats, när det gällt att inhämta farmarens åsikter, och som ett bevis för det resultat, som i detta hänseende uppnåtts, kunna vi meddela, att vi hört aderton farmare och fyra representanter för farmareorganisationer."

VAD BÖRSEN ÄR

"The Winnipeg Grain Exchange är en frivillig organisation, ej inkorporerad. Enligt dess konstitution utgör dess förnämsta uppgifter:

"Att samla, registrera och publicera statistiska uppgifter och att inhämta samt distribuera upplysningar rörande spannmål, produktion och provision ävensom att bidra till etablerandet och underhållet av enhetlighet i affärsmetoder, regler och bestämmelser för personer, engagerade i sagda verksamhet. Att införa rättvisa, skäligen affärsprinciper och att, generellt sett, förskaffa sina medlemmar fördelen av legitim kooperation i befämjandet av deras handelsintressen."

"I syfte att undvika varje missstag bör man städe ihågkomma, att börsen i sig själv icke köper eller säljer spannmål utan endast registrerar transaktioner och för allmänheten offentliggör de priser, till vilka affärerna avslutats. Börsen utför inga som helst kommersiella funktioner och ger ingen utdelning till sina medlemmar. Den omständigheten, att själva affärslokalen jämte kontor för ett antal större spannmålsbolag äro inrymda i samma byggnad — The Grain Exchange Building — kan möjligen ha bidragit till att åstadkomma en viss oreda och att ge grund till den allmänna uppfattningen, att det finnes en central organisation för alla spannmålsintressen, vilken begränsar och bestämmer program för elevatorer, kvarnar, kommissionärer och mäklare. Så är dock ej fallet."

PRISSKILLNADEN Winnipeg "Futures" i jämförelse med dags- och världspriserna.

"Detta släktskapsförhållande mellan de ledande spannmålsmarknaderna, vilket tydligen är ett erkänt faktum, och vilket fördelarna av omsättningen och arten av de skilda s.k. "hedgings" och spekulativa transaktionerna borde söka bevara i alla tider, blir en faktor av grundläggande betydelse för världsproblemet av spannmåls marknadsförande. Det är en resultat av världens tillgång och världens uppfattning av värden, som tenderar att synas som prismetå å alla marknader. Tung belastning å en marknad strävar att fördela trycket över samtliga marknader. Likaså söker en ringa tillgång å en marknad utjämning från andra."

KONTINUERLIG MARKNAD OCH SPEKULATION

"Ett vittnesmål av prof. A. B. Clark, professor i statsekonomi vid Manitoba Universitet, an-

ger att: "Majoriteten av nationalekonomer hävda betydelsen av kontinuerlig marknad och detta i sig själv innefattar och medför s.k. futures. Underhållet av en kontinuerlig marknad för begränsningsändamål kan endast ske genom spekulering. S.k. "futures market" vanligen, ehuru felaktigt, betraktad som uteslutande spekulationsmarknad, ger i själva begränsningen (the hedge) ett effektivt och ett i vidsträckt omfattning brukat medel för undvikande av spekulering. "Hedging" har blivit ett så allmänt praktiserat bruk, att elevatorbolag, spannmålsmäklare och kvarnägare, som icke i möjligaste mån genom "hedging" gardera sig emot riskerna av en oförutsedd prisförändring, betraktas såsom världslosa. Spekulanten har en erkänd ekonomisk roll att spela genom att möta sådana situationer och genom att utjämna tillgång och efterfrågan. Att förbjuda och beträffa spekulering i framtida spannmålspriser skulle betyda ett förstörande eller försvagande av den kontinuerliga marknaden för "hedging".

PRISETS STABILISERING

"Refererande till påståendet, att spekulanterna hålla ned priserna strax efter skörden, då farmarna ha utbetalningar att göra, och sedan höja dem, instämmer prof. Marshall i industriella kommissionens uttalande att, "de priser, som råda vid tillfällena, då producenten disponerar större delen av sina produkter, i jämförelse med andra tider av året, äro högre än de voro före den moderna spekulationsens uppkomst." Farmareorganisationerna klaga över att spekuleringen på framtiden bidrar att sänka priserna, och kvarnägarna påstå, att den har motsatt inflytande. Dagspriserna sägas ofta och synes också ofta följa de s.k. "futures prices", varför farmarna tro att de ligga i händerna på spekulanter. Det föreligger alltid ett visst nära samband mellan dessa båda priser, men spekulationspriserna äro ingalunda yttersta orsaken till förändringarna i dagspriserna utan snarare en varning om kommande fluktuationer, sålunda förhindrande eller förringande dess effekt. Spekulering avfilar alltså prisfluktuationernas skarpa hörn och bidrar att utjämna och avrunda pris kurvorna."

EFFEKT Å MEDELPRISET

"Utan s.k. "futures market" skulle konkurrensen mellan spannmålsuppköparna starkt kring-skäras. Sålunda befriar "futures market" farmaren från risken av prisförändringar, tillåter en större och skarpare konkurrens av hans spannmål och tillförsäkrar honom slutligen ett bättre pris. Prof. Clark säger: "Man torde här observera, att vinster av spekulering på vete-marknaden, såväl som å andra fält i genomsnitt äro betydligt mindre, än man är böjd att tro." De få, som lyckas, äro och förbliva alltid uppmärksammade, men de många, som misslyckas och försvinna, glömmas lätt."

SÄNKER "SHORT SELLING" PRISET?

Enligt det allmänna statistiska material, som förelagts kommissionen, framgår, att både under

(Forts. å sida 11)

S. C. T.

Med anledning av att tidningen denna vecka utkommer som ett 20-sidigt midsommarnummer och med speciell tanke på Svenska Förbundets allsvenska Midsommarting i Wadena och den stora midsommarfesten i Winnipeg, anordnad av föreningen Norden och Løgen Strindberg av V. O., erbjuda vi våra läsare endast en i korthet sammanfattad resumé över den gångna veckans nyheter och ägna oss i stället mera åt intressanta uppsatser i olika ämnen, vilka säkerligen vid ett tillfälle som detta komma att läsas och studeras med större intresse än annars.

Bennetts budget antagen.

I förra veckan godkände underhuset med 30 rösters majoritet den av mr. R. B. Bennett framlagda budgeten, efter nära tre veckors remissdebatt. De liberala amendementet nedröstades med 39 rösters majoritet och U. F. A:s subamendement med 150 röster.

Regeringen villig meddelat anslag till vägbyggandet.

Senator Gideon Robertson, Canadas arbetsminister, har under sina resa i Västra Canada meddelat att enligt de överenskommelser som träffades vid parlamentets extra session i september månad i fjol, regeringen fortfarande är villig att i händelse provinser eller kommunalsamhällen önska bygga nya eller förbättra gamla vägar, deltaga med halva kostnaderna härför.

Arbetare-Konflikterna i Sverige.

Kommunistiska opinionsmöten.

Härnösand den 15 juni. — Kommunistiska opinionsmöten på söndagen här i staden krävde frigivandet av de i samband med Adalsaffären häktade samt beslöt 24 dagars proteststrejk.

Uppgörelse i Marmakonflikten.

Stockholm den 15 juni. — Efter långvariga syndikalistblockaden av arbetskommissionens arbete vid Hälleforsverken har uppgörelse nu träffats i Marmakonflikten. Parternas ombud undertecknade avtalet på måndagsförmiddagen. Även sympatikonflikterna ha i samband härmed uppgjorts. Uppgörelsen innebär status quo.

Adalsaffären.

Stockholm den 16 juni. — Tryckfrihetsåtalet mot de radikala tidningarna och deras skrivers i samband med Adalsaffären behandlades i måndags i Stockholms rådhusrätt. Kapten Mesterton har framkommit med en ny stämning mot de socialdemokrater, som äro ansvariga för artiklarna.

Ytterligare ett tiotal ungdomar ha häktats i Långsele för stenkastningen mot militärtäget till Adalen.

MIDSOMMERNATTEN

Av Daniel Fallström.

Det snöar blomblad ur träden
och nu är den festliga natt,
då kornknarren sjunger bland säden
och logarna fyllas av skratt.

Hur många minnen du rymmer —
det bästa livet mig gav —
och nu, när mot natten det skymmer,
du strålar av himmel och hav.

Du strålar av somrar som farit —
av kärlek, drömmar och sång —
du — liksom syrenen — har varit
allt ljuvt i min levnad en gång.

Och därför i midsommarljuset
jag skriver i rött —
fast hjärtat är dött och fruset —
om den ungdom, då det har blött.

Officiellt Program

vid Svenska Förbundets Midsommarting

Fredagen den 26 juni.

Svenska Förbundets 6:te årsmöte öppnas högtidligen i Great War Veteran Hall kl. 2 e. m., och kommer härvid följande ordning att följas:

1. Inledningsmarsch av Wadena stadsorkester.
2. Ordföranden, konsul H. P. A. Hermanson, förklarar årsmötet öppnat och hälsar de närvarande välkomna.
3. Mayor Leonard Wreede hälsar välkommen å Wadena stads vägnar.
4. Kort bön och välsignelsen, på svenska av pastor G. S. Fryklind, på engelska av Rev. Waterman.
5. Wadena, Hendons och Edfields Lokalavdelningars ordföranden framföra en kort välkomsthälsning.
7. "Du Gamla Du Fria" och "O' Canada" avsvungas unisont till orkesterackompanjemang.
8. Lokalavdelningarnas delegater avlämna sina fullmakter och framföra korta hälsningsanföranden.
9. Korta hälsningsanföranden av representanter för andra organisationer och närvarande gäster.
10. Förbundssekreteraren föredrar årsrapporten.
11. Därefter följes den i stadgarna bestämda ordningen beträffande revisionsberättelserna, beviljande av ansvarsfrihet för det gångna årets verksamhet, samt behandling av på dagordningen uppförda frågor och förslag.

Förhandlingarna skola, om möjligt vara avslutade till kl. 7 e. m., då de ajourneras till lördag f. m. kl. 10.

"Sverige-filmen" visas i Hallen kl. 8 e. m.

Förevisning av "Sverige"-filmen äger rum kl. 8, och till denna kommer att givas särskilt arrangerad musik, bestående av svenska folkmelodier och valda stycken av Peterson-Berger, m. fl.

Under årsmötet tillsatta kommittéer för utredande av särskilda frågor skola om möjligt avsluta sitt arbete på fredagskvällen samt ha sina yttranden färdiga till årsmötets 2:dra session kl. 10 lördag f. m.

Lördagen den 27 juni.

Sportstävlingar å "Fair Grounds" — Faninvigning — Allmänt möte.

Årsmötets förhandlingar återupptagas kl. 10 f. m. och avslutas med val av styrelse, trustees och särskilda kommittéer m. m.

Wadena ordinarie Sportskommitte i samarbete med en lokal svensk kommitte anordna sportstävlingar å Fair Ground. Dessa taga sin början kl. 10.30 f. m. Kl. 2.30 kommer en uppvisning att ges av tvännen professionella Baseballteam, vilka speciellt engagerats. En mindre entré kommer att upptagas till sportstävlingarna.

Faninvigningen äger rum kl. 4.30 e. m. å Fair Grounds. Premiärminister Anderson är tyvärr förhindrad närvara och kommer att representeras av Minister of Public Works, Hon. J. F. Bryant.

Strax före kl. 4.30 ordnas ett paradtåg av skolbarn och ungdom i Wadena jämte Svenska Folkdanslaget. Den av Premiärminister Anderson skänkta canadensiska fanan och den av Svenska Flaggans Dag skänkta svenska sidenfanan föras hoprullade i paraderna, som företrädes av Wadena orkester. Efter en marsch runt Fair Grounds avslutas paraderna vid en därstädes speciellt uppförd plattform, å vilken fanorna placeras jämte vid invigningen officierande.

Efter invigningen placeras de båda fanorna å plattformen, och folkdanslaget ger en uppvisning.

Efter denna anordnas en gemensam procession med musikkåren och fanorna i teten, och färden går genom Wadena in till Hallen.

Allmänt möte kl. 6 e. m.

Sedan det allmänna mötet inlets med en marsch av orkestern, bjuder ordföranden välkommen. Härefter följa korta tal å svenska och engelska av representanter för svenska och engelska organisationer och myndigheter i Wadena och distrikt.

Professor C. H. Lager, Brandon, håller ett kort föredrag på svenska och R. J. Taylor, M. L. A. för McKenzie valdistrikt, håller ett tal på engelska.

Mellan de olika talen kommer att utföras sång, deklamation och musik av orkestern.

Gemensam bankett kl. 9 e. m.

Svenskarna i Wadena med omnejd anordna en gemensam bankett å Neilson's Kafe. Mayor Leonard Wreede kommer att fungera som "Chairman". Programmet för denna bankett omhändervades av Wadena-svenskarna, och förutom de officiella talen kommer ett kortare program att ges av kända förmågor.

Söndagen den 28 juni.

På söndagens förmiddag kommer högtidliga gudstjänster att äga rum i samtliga kyrkor och samlingslokaler i Wadena.

För dem så önska anordnas en utflykt till Fishing Lake. Sverige-filmen kommer att förevisas särskilt för skolbarn och ungdom i Wadena. Vid 8-tiden på söndagskvällen anordnas ett stort kyrkligt möte i Great War Veteran Hall, till vilket alla äro välkomna. Programmet omfattar såväl tal som musik och sång.

S. C. T.

Veckans S. C. T. innehåller bland annat följande artiklar: "Fakta om vete", en intressant och för Västerås befolkning synnerligen läsvärd uppsats av professor W. W. Svanson vid Saskatchewan universitet. Konsul H. P. A. Hermanson har å vår engelska sida skildrat sina intryck av: "The Canadian Nationality". Svenska Förbundets litteraturskreterare Arthur A. Anderson har behandlat ämnet: "Är ett Svensk Förbund nödvändigt?" och signaturen "Elje" kåserar om "O Svensk känn Dig själv". Dagens ledare behandlar ämnet "Midsommartid — Samlingstid".

Översvämningarna i Alberta.

Enligt senaste rapporter från Alberta, har den starka värfloden och de svåra översvämningarna i speciellt Drumheller-distriktet Åstadkommit förluster för befolkningen till ett belopp av \$400,000.

Ryssland stiftar lag mot "Dumping".

Sovjet Unionens utrikesrepresentation vid Nationernas Förbund i Geneve har i dagarna framhållit att Unionen på det bestämdaste motsätter sig varje ansats till "dumping" av vete och att ett lagförslag i den riktningen med all säkerhet kommer att godkännas.

Canadensare "krossar" engelska kanalen i glidflygeplan.

Enligt telegram från Boulogne Sur Mer i Frankrike har canadensiske löjtnanten och den kände operasångaren Lisant Beardmore lyckats landa i Frankrike efter att dagen före hava startat från Lympne Airdrome i England. Det är första gången, någon lyckats utföra en flygning av detta slag i en motorlös flygmaskin och det är för oss så mycket mera glädjande att en canadensare var den första att bevisa glidflygningens stora möjligheter.

Svensk-amerikansk bok beslagtagna.

Då en större sändning av Joseph Swansons bekanta humoresksamling "Ola Podrida" anlände från Sverige till Baltimore i föregående vecka, lade tullen därstädes embargo på böckerna. Omoraliska? frågar Ni. Visst inte. Man hade bara i Sverige glömt påstämpa böckerna "Printed in Sweden", något som tullmyndigheterna äro mycket noggranna med, och som onkel Sams tullstadga också föreskriver. Författaren ålades därför böta 10 procent av värdet — men nekade, och sändningen befinner sig därför fortfarande bakom federalmyndigheternas lås och bom.

O svensk, känn dig själv!

Några reflektioner framför spegeln.

DET har blivit allt mera modernt att måla porträtt av mannen på gatan och till och med i det ofta misskända Amerika tycks man ha fått upp ögonen för betydelsen av små meditationer framför spegeln. Ty det är som bekant icke alltid fåfängan, som driver oss till den märkliga reflektorn. Och icke heller alltid ger spegeln det smickrande svar, vi väntat oss.

Svensken — d. v. s. herr Medelson — delar i allmänhet med Salig Dumbom den charmanta egenskapen att "tala lätt kritik, så snart det gäller någon ann." Det är kanske också därför, han så gärna undviker de små självkritiska reflektionerna framför glasbiten med kvicksilverbakgrunden.

Trogen den Sundbärgska karaktäristiken, att "han hyser en viss passion för arbete i negativ riktning", har han i regel utvecklat denna passion till en verklig hobby, som kommer till synes båd' nu och då, men som av lätt förklarliga skäl icke kommer till användning, när det gäller honom själv. Därför har han också utvecklat sig till en typ, vars särregenerheter skarpast framträda, så snart han ger sig in på allt vad organisation heter. Icke så att han saknar känsla för eller underskattar organisationens betydelse. Men han inriktar hela sin energi på att rikta kritiska dråpslag mot allt, som icke helt överensstämmer med hans personliga intressen eller strävanden. Han riktigt frossar vid åsynen av dekritiska sprängkilarnas åverkan på föreningsbyggnaderna. När dammet yr och stenarna flyga, slår han sig för sitt bröst och skryter över "omdöme", "framtidssblick" och "reformatorsämne". Skulle han av någon oförklarlig anledning slå sig på ett mera konstruktivt och positivt arbete, utvecklar han sina förnämsta egenskaper inom områden, som han strängt taget icke begriper sig på.

Men innan man går vidare i dessa reflektioner över mr. Medelsons självporträtt, torde det kanske vara av nöden att påpeka, att det otvivelaktigt råder en viss skillnad mellan herr Medelson i Sverige och mr. Medelson här ute, som i regel utgör ett verkligt konglomerat av skilda folktyper, vars vanor och seder, man med svenskens vanliga förkärlek för allt främmande och utländskt, vetat att anamma.

Helt säkert känna vi mr. Medelson ganska väl litet var och — lätt oss vara ärliga — han står i en särklass!

Med fenomenal, nära nog beundransvärd beredvillighet accepterar han allt som ställes i hans väg av vad form och färg det vara må och utvecklar en lojalitet och en beundran för sitt adoptivlands mer eller mindre — mest mer — primitiva förhållanden. Hans hängivenhet skulle kunna göra Moder Svea grön av grund. Och avund är som bekant en av de charmanta damens förnämsta och ädlaste "dygder", som gått i arv till barn och efterkommande intill 47:de led. Om detta märkliga drag i nationalkaraktären torde nog ha blivit sagt under år som gått. Må det räcka med att konstatera att dess epitet av kunglighet här utbyts mot ett allena saliggörande s. k. demokratiskt sådant, lagom tempererat av adoptivlandets imperialistiska tendenser.

Vad som däremot i högre grad är ägnat att tilldraga sig uppmärksamhet av mr. Medelsons egenskaper, torde vara hans nedärvda känsla för kultur.

Gud allena vet, vad mr. Medelson innefattar i detta märkliga ord! Det tycks i varje fall vara en hel del. Hans förkärlek för begreppet kultur stöder sig på den köttslige broderns, herr Medelsons, entusiastiska kulturskrut. Men där finns en liten skillnad, värd att hurra för. Under det att den senare i regel inskränker sig till något mera modesta former, ha mr. Medelson utvecklat sin känsla för kultur till en formlig passion, som tyvärr så ytterst sällan när de uttryck, han har en svag åsning om, att kultur måste innehålla och medföra. Vid nationella sammankomster och i övrigt var helst han kan påräkna ett tacksamt auditorium drar han i härmed för kulturrens bevarande. Och då först blir han också riktigt svensk! De vattenblå ögonen glittra av hänförelse, de lingua tovsarna, som pryda hans ämne ställa sig i givakt av pur respekt för den väg av entusiasm, som brusar genom hans huvud, när han talar i ämnet kultur. Han grips av den över svallande optimism, som till för något år sedan var så utmärkande för hans adoptivland.

För den, som lyssnar till alla dessa högstämde utläggningar, framstår mr. Medelson som kulturens uppfinnare. Och i innerflickan vilar det präntade patentbrevet. Vilket kanske är förklaringen till den stolthet, varmed han kan blicka ut över sitt häpnande auditorium med miner av en pionjär för civilisationens "fram-rush".

Den som tror, att mr. Medelson lika käckt går till strids för sin faderneärvda kultur i samvaron med representanter för andra folk begår ett horribelt misstag. Mr. Medelson är ytterst lojal, ha vi påpekat. Ytterst modest! Taktfull! "Trustworthy", säger engelsmannen. Det skulle ju kunna finnas någon, som inbillar sig, att hans kultur är bättre... och då så. Mr. Medelson är så ryysligt rädd för att stöta sig med någon utlända traditioner, en ärorik his-

Att göra en uppräknig av alla de underbara saker mr. Medelson inrangerar under begreppet kultur skulle tyvärr föra alltför långt. Det är kanske nog med att i mr. Medelsons encyclopedia sätta likhetstecken mellan orden "kultur" och "vana". I varje fall torde varje vana, som kan tänkas härstamma från våra förfäder, kunna inräknas här. Ergo torde snustuggande också vara ett uttryck för en hög kultur! Att Herr eMedelson där hemma i Sverige börjar lägga bort denna vana, bevisar bara att han saknar respekt och aktning för vår "faderneärvda kultur". Ack ja!

Till sin synbarligen rika "kulturfond" fogar mr. Medelson ett rikt material av vanor, uppsnappade från andra folk i ett kosmopolitiskt adoptivland. Icke alltid är valet så lyckligt precis, men... under mr. Medelsons hägn och skydd växa vanorna till sig och förvandlas till nya kulturella uttrycksmedel. Hans broder i Sverige är nog oförskämd att skratta åt honom och göra narr av honom härför, men så länge mr. Medelson bär den guldsmidda nyckeln till sin kulturella skräpkammaren i fickan, känner han sig lika trygg som Andersens ständaktige tennsoldat. Och för en gångs skull är hans annars ytterst ömtåliga ego okänsligt för ironiens och löjets vassa nålstång.

Tradition och kultur ha gått mr. Medelson i blodet, och det är visst med dem som med zebrans ränder — de gå aldrig ur. Mr. Medelson är värd en smula beröm för sin enträgenhet och envishet hålla på ränderna. Speciellt i ett land som detta, där primitiviten så skärande gröllt lyser i ögonen och tradition och kultur höra till söndagsmaten. Vilket emellertid icke hindrar, att man skulle vilja rekommendera en storstädning i skräpkammaren. Det är dock fara värt att mr. Medelson — modern som han är — apterar sig själv till dammsugare. Han har betänkliga likheter med denna märkliga apparats absorberande egenskaper.

Mr. Medelson uttrycker sig oftast generellt, när han talar om kultur. Han yvs över gamla traditioner, en ärorik his-

toria, vetenskap, konst och litteratur. Han känner sig stolt var gång han läser om Nobelpriset, Ivar Kreuger och Selma Lagerlöf. Men innerst inne känner sig han bättre ägnad att distribuera Nobelpriset, som en skickligare finansman än alla vår tändsticksfix och betydligt överlägsen Tant Selma, när det gäller sagoberättandets konst. Detta sista kanske sammanhänger med hans eminenta förmåga att blanda sanning och dikt eller m. a. o. att skryta.

Han tycks fullständigt ha förgått skaldens ord:

"Yvs ej av fädrens ära en var har dock blott sin".

Men fädren och deras ära kommer väl till pass vid nationella fester, där mr. Medelson förstärker att skapa en helgjuten traditionsmåttad stämning, som han bringar till en klimav på sitt eget lilla vis — en fläkt av nya, friska vindar — en hektisk, kulturell whistdrive med dans!

Men låt oss icke gå en på mr. Medelsons nöjesliv.

Andra ha riktat oförsynta, men naturligtvis välmående kritiska dråpslag mot det samma. En smula steortypt, som mr. Medelson själv — det räcker som omdöme.

Personligen gör mr. Medelson ett visst intryck på sin omgivning. Bortser man från hans gamla kardinalfel — avundsjukan och egoismen — vilka han har drivit upp till högsta potens framstår han som en intressant och ganska märklig borgare i ett nytt och framåtsträvande land. I alla livets skiften uppträder han efter sina egna levnadsregler, vilket länder mr. eMedelson till viss heder.

I föreningslivet utvecklar han egenskaper, som mycket väl förklarar hans förkärlek för namnet Napoleon. Ytterst sällan känner han sin egen begränsning! Avsaknaden av representativa egenskaper och brist på andlig grundval utgöra intet hinder för hans strävan efter ledareposter. Om han i brist på sakska tillgripet personliga utfall och blir närgångnen må det förlätas honom, ty han hyllar envist den gamla regeln: I krig är allting tillåtet. Att skilja på sak och person har han svårt för och kommer väl heller aldrig att lära sig.

Han hyser en uppriktig beundran för vad man kallar

"bluff". Ett trögar, in'ellett och avsaknad av den smidighet, som tarvas för att göra succes i en duell på detta vapen, gör honom till en klumpig faktare.

Hans värja har ofta betänkliga likheter med ett illa tillskuret metspö.

Fåfänga och smicker är han ytterst fal för. Han säljer sig gärna till vem som helst för en smickrets blänkande skärv, tyvärr så sällan av guld.

Mr. Medelson är en angenäm sällskapsmänniska. Han utvecklar riktiga talanger som kallpratere med pessimistiska läggning, käserar lätt om livets allvarsidor, sorgfälligt undvikande självironiska anmärkningar. Han uppnår fullkomligt oratorisk våltalighet, när det gäller att handskas med andras hemligheter, helst om de avgivits i förtroende och mot tyshetslöfte. Han smickrar sig gärna med rättframhet, opperhjärtighet och ärlig välmening. Som nyhetsförmedlare överträffar han det gamla hederliga brevet och konkurrerar framgångsrikt med sin veckopress i fråga om lokala nyheter.

Framgång och lycka säger han sig ha ensamrätt till. Han ser med oblidå ögon att granen lägger nytt tak på sitt hemlighus. Det måste ju betraktas som ett bevis för stigande välstånd.

Motgångar och umbärande rubriceras som "eklut", som anses oundviklig, och i vilken alla måste stötats och blötats. Ju skarpere lut desto renare byk, eller hur?

I umgänge med andrafolk är mr. Medelson älskvärdheten själv. Han gör alla "hund-job", man slänger åt honom, och njuter av att generöst kunna slå ut med handen och säga "Dat is notting" om man händelsevis skulle tacka honom. Han skyndar sig att i tid och otid betyga sin lojalitet och beundran för ett styrelsesystem och ett folk, som han icke begriper sig på och småmyser av förtjusning över epitetet: "preferred".

I sitt familjeliv söker han så troget som möjligt kopiera sitt adoptivlands bruk och seder, briljerar med sin kompetens att skära steken och "distribuera pie", "spikar" helst "inglisch" och "pickar opp" nya ord till sitt vocabulary med tonvikt på tredje stavelsen)

Strängt taget har mr. Medelson åtskilliga mer markanta och charmerande egenskaper, över vilka han kan känna sig stolt och också yvs. Men ärlighet framför spegeln tilltalar honom icke. Varken mr. eller mrs., junior eller miss Medelso nhyser någon speciell lust att slå upp dörren till sitt innersta jag på vid gavel.

Han värdar sina små egenskaper och märkliga egenskaper med samma rörande omsorg, som man sköter om de kära liktornarna. Skulle någon trampa på den händer något förfärligt! I mångt och mycket "a timid soul" hänger han sig i dylikt fall åt "the thrill that comes once in a lifetime", som hos mr. Medelson tar form av — en ljungande protest.

Det tycks som om mr. Medelson råkat slumra till ett tag. Det kanske behövs att någon kommer och trampar på liktornarna, så att han kan vakna, ilska till och protestera.

ELJE.

Vallarelåt.

Hör du ej bjällrorna, hör du hur sången
vallar och går och går vilse i vall?
Korna de råma och påskynda gången,
följa i lunk efter jäntans trall.

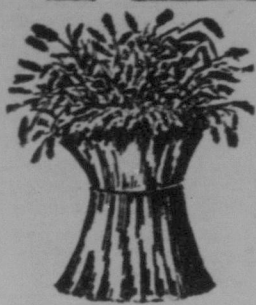
Hör hur det ljuder kring myr och mo:
Lilja — mi Lilja — mi Lilja — mi ko!
Eko vaknar i bergigt bo
svarar ur hållarna
långt norr i fjällarna:
Lilja — mi Lilja — mi ko!

Mörk sover tallen, mörk sover granen,
dovare sojar en bergbäcks fall.
Fjärrare klingar den höga sopranen
vallar och går och går vilse i vall.

Gustaf Fröding.

Bjällklängen dallrar och faller och stiger
suset är stilla och vilar i ro,
skogen är kvällung och sömnig och tiger.
Endast den vallande
låten går kallande
fram genom nejden kring myr och mo.

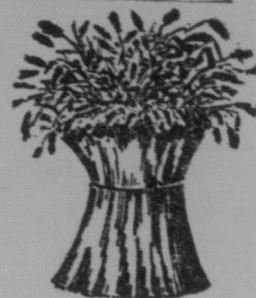
Natten är nära och solskenet rymmer,
ser du på tjärnet, hur töcknet står!
Skuggan förlänges, förtätas och skymmer,
snart över skogarna mörkret rår.

FAKTA OM VETE.

AV W. W. SWANSON

PROFESSOR I LANTBRUKSEKONOMI
VID SASKATCHEWAN UNIVERSITET

VETEET tilldrager sig för närvarande mera uppmärksamhet än vanligen är fallet i vår moderna civilisation, vilken under många år betraktat födoämnen som någonting som farmarna producerade åt andra människor att äta och vanligen önskade för mycket betalt för. Anledningen till förändringen i uppfattning är ganska uppenbar. Veteblödet från Västra Canada till dess sedvanliga avsättningsplatser hämmades, med början under skördesåsongen 1929; järnvägarnas inkomster började sjunka; farmarna minskade sina inköp; och affärlivet i allmänhet kände verkningarna.

Under någon tid antog man att en organisation, kallad Poolen vore helt och hållet ansvarig för de olika ekonomiska svårigheterna. Demagoger hade, sade man oss, tillvällat sig farmarnas stöd; gamla och beprövade försäljningsmetoder övergavs; och ett förtvilat försök gjordes att exploatera den britiske konsumenten, vilket endast kunde sluta med en olycka.

Meningen med denna artikel är icke att fördjupa sig i denna kontrovers, som aldrig helt uppfattades av allmänheten. Låt oss, om Ni så vill, godtaga såsom sant allt vad som sagts om Poolen; och låt oss sedan glömma det, ty det har sedan blivit tämligen klart, att det måste finnas andra förargligheter på världens vetemarknader. Sedan 1929 har Argentina, som antogs vara ett samhälle av människor så visa och förtvillande, att de undveko Canadas misstärta och försäkrade sig om en gynnad ställning på världsmarknaden, haft en revolution och är inte ett dugg mindre missbeläat än Västra Canada med de nuvarande vetepriserna. Australien har råkat ut för allvarliga ekonomiska motgångar och varje veteproducerande land i Europa har någonting liknande en jordbrukskris på halsen.

Vetet har fallit till lägre priser än som varit kända under ett århundrade och synes vara ur stånd att repa sig.

Man börjar så småningom inse, att åtminstone en del av detta förorsakats av en allmän finansiell och ekonomisk depression i hela världen. Men vetet har lidit mera i det allmänna prisfallet än någon annan förnödenhet utom socker; och om vi särskilt minnas dess ställning Canadas handel, är det ej att undra på att canadenserna äro benägna att antaga, att vetet är orsaken till depressionen och icke dess offer.

Även om man inser bedrägligheten i denna uppfattning är det fortfarande ett faktum att, vad än anledningen må vara, vetet i hela världen säljes till priser, som lämna producenterna bittert besvikna och att vad än orsaken till och botemedlet för det allmänna prisfallet må vara, in-

tet resultat är mera allvarligt än den oerhörda minskningen i handelsvärde av världens viktigaste sädeslag.

Under dessa omständigheter har varje statistiker vässat sin penna och gripit sig an med att fördjupa sig i väldiga siffermassor, som bestämt visa, varför vetet bör säljas till nuvarande priser. Ett fåtal — ett mycket litet fåtal — tror, till följe av sina undersökningar, att vetet inte är speciellt utsatt för de krafter, som tendera att draga ned prisnivåerna i världen, men lider mera, och mera omedelbart, än andra förnödenheter helt enkelt på grund av dess världsomfattande produktion, dess världsomfattande marknader och det faktum, att de som odla det, som en över hela världen spridd grupp av individuella kapitalister och arbetare, äro mindre i stånd att samarbeta för sitt eget gemensamma bästa än producenterna av många andra förnödenheter. På det hela taget synas emellertid statistikerna komma till det resultatet att, hur mycket vete-marknaderna än påverkats av allmänna ekonomiska förhållanden, måste de också vara berörda av inflytanden av speciellt slag och begränsade till vetemarknaderna enbart.

Genom ytterligare efterforskningar finna många av dem — helt säkert majoriteten, och troligen en överväldigande sådan — bevis på en allvarlig överproduktion av vete, på ovissa bemödanden av farmarna att utöka sin areal och en samtidig dubbel tendens hos konsumenten att övergå från vete till andra födoämnen och att besvara nuvarande minskade köpkraft med ett minskat köpande av vete.

Vilseledande statistik.

Det är en överraskning för många, vilkas studium av världens produktion och konsumtion av vete går tillbaka längre än till 1929, att se hur lätt det är för någon som har statistiska färdigheter och har tillgång till de nödiga siffrorna att preparera en "Rapport över vetesituationen i världen" och att få den erkänd såsom sakkunnig, därför att den ger korrekta uppgifter på världens produktion, förråd och omsättning.

Situationen förefaller icke erfarna forskare fullt så enkel. Det är t. ex. lätt att säga, att Tyskland har utökat sin areal av vintervete mellan 1929 och 1930 med 6.9 procent. Att emellertid av detta sluta sig till var Tyskland kommer att stå som konsument av importerad spannmål är icke alldeles visst; säkert icke alls visst om icke samtidigt övervägande ägnas det faktum, att den tyska arealen under vinterråg under samma period minskades med 3.6 procent, eller tillräckligt, när arealerna under de två sädeslagen uppskattas, att mer än dubbelt ersätta öknningen i veteinsåning, om avkastningen per acre år 1931 blir något så nära medeltalet.

Nedanstående artikel är ett i översättning återgivet utdrag ur en uppsats, införd i McLean's Magazine för den 15 juni i år.

På samma sätt är det lätt att till världens vetetillgångar lägga de tio miljoner acres, med vilka Ryssland skall utöka sin gröda i år, men man bör icke glömma, att en helt oförutsägbar variation i avkastningen per acre, som ligger inom detta lands erfarenhet i det förflutna, kan göra den ryska skörden under 1931 till sju hundra femtio miljoner bushels eller en kvarts miljard bushels, och att skillnaden mellan dessa två ytterligheter utgör lika mycket som hela världens nuvarande synliga vete förråd.

Ej heller är det möjligt att säga, hur marknaderna kommer att beröras av ett eventuellt utsläppande på densamma av de förråd som innehavas av United States Farm Board, uppgående till kanske två hundra miljoner bushels. Republikens majsskörd var förra året sex hundra miljoner bushels mindre än föregående säsong; och ehuru det är sant, att försöket att låta vete ersätta majs vid utfodringen av svin och nötkreatur icke var särskilt framgångsrikt, måste varje misslyckande att göra detta, när allt kommer omkring, endast innebära lika mycken slutlig minskning i produktionen av födoämnen av animalt ursprung — vilka alltid äro konkurrenter till spannmålen på världens dietlista.

Dessa exempel på de komplikationer, som inverka på tillgång och efterfrågan på vetemarknaden, kunna mångfaldigas. Hela frågan är kanske den mest invecklade, som någon statistiker kan ge sig in på, och ingen kan hoppas på att vid något tillfälle giva en analys av densamma, vilken är mera än en välunderbyggd gissning; i hur hög grad den är välunderbyggd beroende på gissarens allmänna kännedom om ämnet, vilket har förgreningar, som utsträcka sig i sociologi, jordbruksekonomi, politik, världsfinans och även religion.

Situationen på världens vete-marknad är nästan samma sak som situationen beträffande det moderna samhället i dess förhållande till de krafter, som söka att stödja eller förstöra detsamma, och är icke ett enkelt statistiskt studium.

Minskning av arealen.

Efter en sådan kritik av många nutida statistiska verk kan det synas förelämnat att monstra ens en del av detta fält, vilket, har det försäkrats, som ett helt ligger utan- stralien med 13 procent; Australien med 90 procent och Argentina med 1 procent. Den to-

skans förmåga. Författaren önskar erinra om hela otillräckligheten av hans utrustning för uppgiften, och inpräglad hos sina läsare, att han ej försöker lägga fram slutliga fakta, eller förkunna stora grunder, utan sammanställer endast några få uppgifter, på ett nödvändigt populärt sätt, och försöker angiva några av de slutsatser, som kunna dragas av dem.

Till att börja med har han försökt att gå in på problemet och på ett logiskt sätt genom att uppdelat sitt ämne i tre huvuddelar. (a) den roll producenten kan spela, och spelar, genom att öka världens tillgång på dess viktigaste sädeslag; (b) den roll naturens okontrollerbara krafter spela; och (c) den roll konsumenten spelar.

Han har gjort sina jämförelser mellan det skördeår, som just avslutas och detsamma under säsongen 1922-1923, och har valt dessa data emedan den omfattade perioden täcker precis den tid, under vilken så många observatörer försäkra, att de kunna spåra en tendens till ökad produktion, som har slutat med den nuvarande ödesdigra situationen med översvämmade marknader.

Farmaren kan naturligtvis endast göra två saker i samband med produktionen av vete. Han kan plöja och besä ett visst antal acres, och han kan variera skickligheten i sin yrkesutövning. Båda dessa hava en viss betydelse för den kommande skörden, men en viss kännedom av den allmänna tendensen inom världens jordbrukspraxis föranleder författaren att antaga att, under den korta tid som är under prövning, ingen vikt behöver fästas vid några som helst förändringar av jordbruksmetoderna, emedan de ej äro viktiga nog att på ett betydelsefullt sätt inverka på världens spannmålsproduktion. Följaktligen har han betraktat ökning eller minskning av den besädda arealen såsom odlarens enda bidrag till något som helst världsöverskott av vete för närvarande.

Om man uppdelar världens veteproducerande områden i jämpliga enheter, erhålla vi följande siffror, utvisande ökningen eller minskningen av den insädda arealen i varje enhet mellan den 1 augusti 1922 och den 31 juli 1923 jämförda med samma period under 1929-1930. Med undantag av Ryssland och Kina, av senare angivna orsaker, och med anlitande av siffror, som täcka ungefär 90 procent av den övriga världen, få vi veta, att: Länder i Europa och Medelhavsområdet, som normalt äro importörer av vete, utökade sin areal med 5.6 procent. Normalt exporterande länder i samma område ökade sin areal med 21 procent. Argentina ökade sin areal med 30 procent; Canada visade en ökning på 30 procent; Australien med 13 procent; Australien med 90 procent och Argentina med 1 procent. Den to-

tala ökningen av arealen i alla de medtagna länderna, omfattande 90 procent av världens areal, med undantag av Ryssland och Kina, var 11.5 procent.

Varje område spelar naturligtvis en roll i världsproduktionen i proportion till sin areal; och om vi betrakta siffrorna i denna belysning, finna vi, underförstått att avkastning per acre är likformig, att importerande länder, enligt ovanstående, ökade världsproduktionen med 1.04 procent; exporterande länder, enligt ovanstående, med 2.44 procent; Argentina med 2.07 procent; Australien med 4.33 procent; Canada med 1.51 procent; Indien med 0.25 procent; medan Förenta Staterna skulle minska den med 0.25 procent.

Den verkliga ökningen av världsproduktion som en följd av denna ökade areal stod naturligtvis icke i direkt proportion till dessa siffror. Orsaker helt utom mänsklig kontroll gripa in. Genomsnittsarealen under vete i Västra Canada lade till exempel nästan två gånger så mycket till världens förråd under 1928 som under 1929 på grund av större nederbörd. Vad dessa siffror angiva är människans försök att öka produktionen; Australien, när det mellan 1923 och 1930 strävade att öka produktionen med 90 procent, ökade världsproduktionen med ej mindre än 4.33 procent.

År 1930 synes denna rörelse att öka arealen hava nått sin höjdpunkt. Det mesta av 1931 års gröda är redan insädd, likaså vintervete i Europa, Nordafrika och Förenta Staterna. Fullständiga rapporter äro ej tillgängliga, men siffror från en tredjedel av den normala arealen i Europa och Medelhavsområdet (utom Ryssland) visa en minskning jämfört med föregående säsong från 19,038,000 till 17,388,000 acres — nedgången, särskilt i Rumänien och Nordafrika, mer än uppväger ökningen i Tyskland o. några andra länder. I Förenta Staterna har arealen under vintervete gått ned från 43,690,000 till 42,042,000 acres.

Det är ännu för tidigt att med visshet förutsäga tendensen hos arealen under vete i Canada och Förenta Staterna, men de kan tagas för givet, att under motsvarande förhållanden någon minskning äger rum, särskilt vid insåning på stubbländ, och där avkastningen är oviss. Likaså finnas inga exakta uppgifter tillgängliga angående sadden i Australien och Argentina under maj, juni och juli, men ekonomiska kriser i dessa länder leda till den övertygelsen, att man där kommer att finna en avsevärd minskning av arealen, och detta bestyrkes av preliminära beräkningar av en reduktion på 30 procent i Australien och 15 till 20 procent i Argentina.

(Forts. å nästa sida.)

Rysslands experiment.

Så långt hava dessa siffror undantagit Ryssland och Kina; denna sedvänja inom statistiska arbeten angående vete beror helt och hållet på bristen på pålitliga upplysningar. Vad beträffar Kina förbättras icke förhållandet, och allt som kan sägas är, att det finnes ingen omedelbar antydning till de stora veteöflöden, vilka ibland försäkras skola komma från Mandschuriet, medan å andra sidan Kina, om ej någon förändring inträffar i silversituationen, icke med sannolikhet kan anses bli en mycket större importör inom den närmaste framtiden.

Fallet Ryssland är emellertid annorlunda. Det skulle vara att gå långt utom gränserna för föreliggande översikt att försöka någon som helst förutsägelse av utgången av det stora sociala experimentet i Sovjetstaten, och det är än så länge inte ens möjligt att sätta obetingat förtroende till ärligheten och riktigheten av från Moskva utgiven statistik. Det blir nödvändigt för denna undersöknings ändamål att godtaga sådana uppgifter med den eftertryckliga tysta anmärkningen, att ingen, och kanske minst av alla Stalin, vet hur goda hans chanser att fullborda hans kungjorda planer äro.

Ryssland blev en exportör av vete i stor skala år 1930, för första gången sedan kriget. Under detta år avmejdades en areal om något under 59 millioner acres, medan planer — bestyrkta sågades det av ett faktiskt verkställande av insåningen av vintersäd — äro å bane för en ökning på 10 millioner acres under innevarande säsong.

Om vi innefatta Ryssland, blir världens areal med undantag av Kina något över tre hundra millioned acres, och tio millioner skulle öka denna med 3.3 procent. Med enkla ord, Ryssland lovar, under det tredje av sina berömda Fem År, att öka världens areal något mera än Australien gjorde mellan 1923 och 1930, och föga mer än dubbelt så mycket som ö-kontinenten lade till sin veteareal förra året, då denna gick upp från 14 till 16 millioner acres.

Det är naturligtvis nödvändigt att komma ihåg, att den slags jordmån som besås Ryssland och fuktighetsförhållandena kanske komma att göra dessa nya acres mera effektiva vid ökningen av förrådet än fallet var i Australien, ehuru det ej synes vara så stor skillnad i detta avseende, då Sovjets nya arealer i allmänhet befinna sig på utmarker.

I få ord synes det vara skäl antaga, att den ryska ökningen av arealen ej kommer att mer än motsvara reduktionen i andra länder, om den åstadkommer det. Ytterligare undersättelser om denna Sovjets skenbara ekonomiska framgång äro viktiga, men icke inom denna artikels utrymme.

Så långt om vad människan har gjort under senare år, och fortfarande gör, för att ändra förhållandet mellan tillgång och efterfrågan på världens vete. Vi kunde lätt förra oss långt i denna riktning — hänföra till de erkända tecknen på minskning av insåningen av vin-

Vetes kylarna reda för tröskning.

terrag i Europa, inklusive Ryssland, och till andra faktorer, men det är omöjligt att i detalj undersöka hela problemet. Låt oss ägna oss åt den roll naturen spelar.

Naturen avgör.

Om vi undersöka medelavkastningen per acre i världen, utom Ryssland och Kina, märka vi att under de fyra åren 1923, 1924, 1925 och 1926 avkastningen per acre i världen understeg medeltalet under de nästa fyra åren med 0.26 bushel. Vi finna också, att världsavkastningen varierade, även under denna korta period, med nära två bushels per acre. En sådan variation, tillämpad på den totala arealen, utom Ryssland och Kina, skulle innebära en skillnad mellan två säsongers skördar på nära sex hundra millioner bushels — mer än världens nuvarande synbara förråd.

Det är tydligt att detta faktum innebär. Det betyder att ingen mänsklig hjärna kan förut säga, och ingen mänsklig hand avvärja, en sådan variation av världens veteproduktion, som skulle vida uppväga varje tänkbar ökning eller minskning av världens vete-förråd, som kunde arrangeras av något som helst tänkbart internationellt företag.

Skulle en konferens liknande den nyligen i Rom hållna komma överens om en allmän reduktion av arealen i varje land i världen, kunde några få tum regn ingevarande sommar omintetgöra resultatet, eller några få mindre lämna världens vetereserver uttömda.

Vad beträffar en aktion från någon individuell nation, betänk bara, att inverkan på världstillgången av en sådan variation i avkastningen per acre som inträffade mellan 1924 och 1928, skulle vara dubbelt så viktig som ett beslut av Förenta Staterna att, eller att inte, återinträda på exportmarknaden; tre gånger så stor som den vete mängd som Ryssland, att döma av föregående års siffror, kan vänta att få sälja utomlands i år; och lika stor som Canadas oförmåga att producera ett vetekorn under sitt bästa skördeår.

Den andra punkten — den ökade medelavkastningen under de fyra senaste åren jämförda med de fyra föregående — är också viktig. Man kan ge den dess rätta betydelse genom att tänka sig en världskonferens under sen-sommaren 1926 för utarbetande av något system för att justera världens veteproduk-

tion till efterfrågan. Hade en kommitté vid en sådan konferens beslutat att minska insåningen i världen till en areal, som, förutsatt att avkastningen under de nästa fyra åren skulle motsvara densamma under de fyra föregående åren, skulle tillgodose en känd konsumtion, skulle den bestämda arealen ej hava varit mindre under de följande fyra åren än som verkligen insåddes.

En variation av 0.26 bushel per acre skulle, om den tillämpas på världens areal — utom Ryssland och Kina — innebära omkring två hundra femtio millioner bushels under fyra år. Hade produktionen per acre 1927 till 1930 varit vad den var mellan 1923 och 1926, och hade konsumtion ägt rum i den skala som verkligen nåddes, skulle det ej finnas något veteöverskott i dag, utom ett knappt arbetsförråd. Under de fem åren före 1928, då vi icke hörde något om överproduktion, var världens synbara förråd vid början av varje år omkring trehundra tusen bushels. I dag är det omkring tvåhundra sextio millioner bushels mera — eller nästan precis den mängd som tillagts av en oförutsedd och oberäknelig naturens givmildhet.

Världens diet.

Sedan meddelar man oss, att den stora konsumerande allmänheten har definitivt ändrat sin diet, att vetet ej längre är den viktiga del av världens födoämnen, som det en gång var, och att farmaren måste inse detta. Siffror av tvivelaktig exakthet men erkänd allmän riktighet visa tydligt, att en reduktion per capita av vete konsumtionen ägt rum under senare år, särskilt i de mera industrialiserade länderna. Att av detta enstaka faktum draga den slutsatsen, att en permanent förändring ägt rum i världens diet, är att gå för långt.

Det är allmänt känt, att vete, även till priser, som varit gällande under senare år, är det mest ekonomiska av alla mänskliga födoämnen; och övergången till andra födoämnen, till kött och mejeriprodukter, till färska grönsaker och socker, är ingen överraskning för någon, som inser, hur mycket levnadsstandard i Västra Europa har förbättrats mellan för-krigsåren och nuvarande tid. I länder som Kina, på en knapp existensnivå i goda Allt vad författaren kan säga är, att den nuvarande när-tan universella upplåtningen behovet i människans liv.

att världen lider av en lång period av dåraktig överproduktion av människans viktigaste födoämne är grundad på missuppfattningar och kan få de mest allvarliga följder. Vid den nyligen avhållna vete konferensen i Rom stod den framstående engelske ekonomen Sir Daniel Hall nästan ensam i sin opposition mot denna teori — men han har alldeles rätt.

Det finns för mycket vete på världsmarknaden för närvarande, och det är en ringa tröst för bekymrade farmare att säga dem, att situationen troligen är av mycket temporär natur, men det är långt bättre än att predika minskad produktion, vilket kan sluta med det mest allvarliga slag för den moderna civilisationen. Vetemarknadens framtida beror på det samfälliga spelet av många krafter; på den allmänna prisnivån, på framgången av ett mycket invecklat och farligt experiment i Ryssland, på konsumtionens tendenser, vilkas riktning icke kunna med visshet förutsägas, och den långt viktigaste faktorn av alla på den massa regn, som faller på tre hundra millioner acres under vete under den närmaste månaden.

Dessa nuvarande tryckta läge är en följd av många ting; på en allmän nedgång av livsmedelpriserna, på tusen och en faktorer i allmän politik och psykologi. Det återspeglar icke några allvarliga missstag i riktning mot överproduktion — så långt som mänskiskan har bragit till det. Den återspeglar mer än något annat ett oförutsett och oberäkneligt faktum — en världsprödnation under 1928, som var abnormt stor, och vars följd ännu kan ses i överfyllda spannmålmagasin i hela världen.

Till slut skola visa månfå se att erfarenheten är den bästa av alla rådgivare. Den mänskliga rasen har under fem tusen års nedskrivna historia förgäves kämpat för att producera tillräckligt med födoämnen för att kunna giva mänskliga varelsor nog med mat — och har aldrig lyckats. Om i ett ögonblick av ovanlig givmildhet naturen har lagt ett tillfälligt överskott till människans brödförråd; och om som en följd därav män och kvinnor lida, då är orsaken och botemedlet icke att finna i ett ytligt granskande av några sifvertabeller, utan i en djupgående undersökning av de fundamentala brister, som måste finnas i vårt distributionssystem.

Det kommer att taga en lång tid, mycken samverkan av skilda intressen och all människans visdom att rätta varje sådant fel. Under tiden behöver samhället sådant det är fortfarande födoämnen, och ingen värre politik kan tänkas för dem som önska behålla det nuvarande systemet liksom för dem som önska förbättra detsamma, än ett fortsättande av vilda och oförnuftiga påståenden, vilka söka fastslå den uppfattningen, att det finns för mycket vete, och på så sätt hålla nere priset på vad som samtidigt är den viktigaste varan i den handel på vilken den moderna världens liv beror, och även det väsentligaste biologiska behovet i människans liv.

MEJERIHANTERING OCH BOSKAPSSKÖTSEL

"PIG PASTURES" OCH HUR DE SKOLA SKÖTAS.

För mycket och för litet skämmer allt.

"Pig Pastures" som det heter, under Canadas sommarhimel är en härlig sak, bara man på landets språk är i grund och botten ett utmärkt uttryck, som ej gärna låter sig översättas. Ordet svingård, täcker ej begreppet och ordet svinbetesmark är ett ganska tungrott ord. Men vi få väl hålla oss till det sista uttrycket i alla fall. Svinbetesmarken är i alla fall bra att ha, ty den är nödvändig för en rationell svinavel. I synnerhet här västerut har man en god anledning att skaffa sig en dylik i stället för de små flyttbara inhägnader som många gånger användas och i vilka ett svin knappast har någon plats att röra sig och bara på en natt blir så smutsig att det är svårt att avgöra om det är svin eller svineri. Dessutom är det en annan olägenhet med dessa små hemmagjord inhägnader gjorda av vad man kan rafs ihop på en liten stund, även om man haft en så svinaktig tur att man fått spikarna att fästa något så när, kan man vara nästan säker på att finna svinen i fullt arbete i trädgården en morgon när man vaknar upp. Det är ju som bekant så, att den som arbetar med huvudet han arbetar också med förstånd och "själva grisen är klok om han än är fet", säger ju skalden. Det visar sig också, ty under natten har han lagt i dagen så mycket förstånd att han rotat upp alla livskraftiga buskar och mindre träd. Och om han mot förmodan ej blivit fet, utan ett smalt fläckigt åbåke, är resultatet från "svinaktig" synpunkt sett så mycket bättre. En stor svingård är därför att föredraga och den kan utan skada för någon eller några göras så stor, att den tillfredsställer såväl den strängaste teoretiker som grisen själv. Där kan han rota och springa omkring så mycket han orkar samt även finna sig själv en ren sovplats, för svinet är i sig själv ett renligt djur. Att leva

Pälsdjursaveln som binäring.

Under de sista åren har många goda farmare och även privatpersoner ägnat sig åt pälsdjursaveln som en både intressant och lönande binäring. För att i någon mån stimulera det intresse, som under dessa år funnits bland Västerås folk, är det kanske av intresse att se hur man i de skandinaviska länderna uppfattat denna näringsgren.

Vi återgiva därför en liten utredning i ämnet. Utredningen är hämtad ur "Lantmannahem" och lyder som följer:

Silverrävsaveln i Norge, i synnerhet i södra Norge har genomgått en på sina ställen ganska svår tid under vintern. Åtskilliga stora och små bolag ha måst nedlägga sin verksamhet, ibland gjort konkurs och förorsakat ägarerna stora förluster.

Anledningen har varit, att man räknat med att få sälja avelsdjur i långt, långt större omfattning, än vad som skett. I nedgångstider vill som vanligt ingen köpa. Och de, som ej skinnat sina valpar i tid få nu vänta med försäljningen till hösten igen och till de priser, som då bjudas. Här för fordras ett års driftkapital, vilket mångenstädes ej finnes hos aktie- resp. delägarna, som i allmänhet i stället hoppats få lyfta en bättre utdelning.

De, som skinnat, ha naturligtvis besparat sig foderkost

naderna för en del djur.

I allmänhet ha naturligtvis de sämsta och näst sämsta djuren strukits med, medan ägarerna behållit de bästa för avel. Och detta är ha de bästa och medelgoda skinnen betalats sämst medan de sämre t. o. m. stigit sedan i föl. Körnärarna ha på grund av det ändrade tidsläget gjort sina inköp efter sin kundkrets ändrade säljkraft. De billiga silverrävsskinnen finnas nu som färdigt pälsvärk i marknaden. Mången förväntar sig över att en silverrävsboa bara kan säljas för "blott" femhundra (500) kronor. Ja, är det en god boa det är fråga om, är intet att säga om priset, då ett medelgott skinn kostar ca 200 kr.

Detta pris torde nog stå sig och förmodligen också stiga något under de närmaste åren. Huvudfrågan för den som nu vill slå sig på rävvävel blir då den, om detta lönar sig med ett sådant skinnpris.

Sverige har i detta fall ett bestämt försteg framför Norge.

Kött är hos oss vida billigare än i Norge. Det berättas, att många rävgårdar i Norge av konkurrensen om köttsmulorna tvingats att betala lika mycket för rävköket som för kött avsett till människoföda. En så dyrbar utfodring lämnar givetvis ett nedslående ekonomiskt resultat. Så länge alla valpar kunde säljas till avelsdjur till ett högt pris vore det ej så noga med uppfödningkostnaden. Helt annorlunda ligger saken till när, som nu, skinnpriserna är göra det ekonomiska resultatet.

Det gäller att på alla håll och kanter söka nedbringa sina utgifter. Den, som driver en rävgård vid sidan av ett jordbruk, behöver ju ej räkna med lön till rävvaktare, ej heller med de kostnader för organisation och drift, som äro o-undvikliga för ett bolag. Våra svenska rävgårdar äro lyckligtvis oftast avsedda som binäring. Dess ägare kunna pressa ned priset för köttfödan genom att producera en hel del kött själva.

En kaninfarm bör höras samman med en rävgård, så att den föras avkastning konsumeras av den senare. En hönsgård, som lämnar ägg för rävgårdens behov och kött till omväxling i kanindieten, kompletterar kaningården.

En stor post är brodet. Ett kilo fabrikskex kostar bortåt tre gånger så mycket som de hembakta.

En given fördel för södra och en del av mellersta Sveriges rävodlare vore om salt

Robin Hood FLOUR

Gör Bättre
Bröd, Kakor & Bakelser

SÄKERHET

Sjöfisk kunde fås för rimligt pris. Här är ett lämpligt tillfälle för en pälsdjursförening att göra en betydelsefull insats genom förhandlingar med fiskhandlare.

En rävgård, som blott brukar 40-50 kg. fisk per vecka, kan nog få detta behov tillfredsställt för ett mycket måttligt pris.

Våra rävfarmare ha delvis åtminstone hunnit mycket långt i utfodringsekonomi. Från både små och medelstora rävgårdar förmåles att ägarerna lyckats pressa ner kostnaderna för sin utfodring ända till tjugofem - trettio kronor. Härvid är att märka, att resultatet härröra från förstklassigt skötta rävgårdar, där det aldrig kan vara tal om svältfodring.

Mycket längre kan man i allmänhet knappast komma. Dessa rävgårdar ha ett gynnsamt läge för uppköp av kött och fisk. Men det finns ställen i vårt land, som äro än bättre belägna. Och där kunna de uppgivna kostnaderna än ytterligare nedbringas.

Svenska rävgårdar torde väl än några år kunna sälja avelsdjur inom landet. Men det sunda är att pälsdjursaveln grundas på skinnpriser. Då äro vi på god väg.

Ny rapport om rävar.

En rapport som rävuuppfödarna länge väntat på har nu utkommit från jordbruksdepartementets publikationsavdelning. Den behandlar försöken vid Summersides försöksfarm för rävuuppfödning. Rapporten är synnerligen värdefull då den behandlar alla de olika frågor som en rävuuppfödare mången gång ställes inför. Genom att tillskriva Publikation Branch of the Department of Agriculture, Ottawa, erhålles boken gratis.

Begär bara: Report of the Experimental Fox Ranch at Summerside, P. E. I för åren 1928, 1929 och 1930.

Utställningsnytt

När domarna vid världsutställningen i Regina börja sitt arbete med att värdesätta de olika utställningsföremålen komma de med all säkerhet att påträffa en utställning av majs från Jugoslavien. När mr. John A. Mooney, verkställande direktör för världsutställningen, i föl besökte Europa, kom han bl. a. till Georges Dundjerskis stora farm i Jugoslavien. Mr. Dundjerski förklarade då att han gärna skulle vilja försöka majsodling om han kunde få tag på god majs till utsäde. Mr. Mooney lovade att vid sin återkomst till Canada sända det önskade, vilket han även gjorde. Han har nu mottagit meddelandet om ett majsodlings

Tro icke att ni kan vinna pengar billigare och säkrare genom någon annan institution än

CANADIAN NATIONAL EXPRESS

Kvitton, utfärdade av Canadian National Express för penningremitteringar till Edert hemland eller inom detta land, äro garanterade av staten, som äger Canadian National Railways.

Edra pengar äro i säkert förvar. Om de skulle komma bort eller bli stulna på posten, erhåller Ni fulla beloppet återbetalat.

Vilken som helst av Canadian National Railways' agenter på järnvägsstationerna kan sända Edra pengar hem. Begär en blankett avfattad på Edert eget språk.

För erhållande av ytterligare upplysningar torde Ni tillskriva:

W. H. BRYCE, Manager
Money Order Dept.
Canadian National Express,
355 McGill Street, Montreal.

planterad och att den ser ut att växa bra, varför mr. Dundjerski har lovat att sända prov av densamma till världsutställning. Den farm som mr. Dundjerski och hans medhjälpare sköter är en av de största i Europa. Den består av 45,000 acres land och 1,200 personer äro anställda där året om. Den har sin egen järnväg, egna elevatorer och eget bryggeri. Fårmen skötes med de mest moderna maskiner, där finnes fullblodshästar såväl som rasrena arbetshästar och nötkreatur och fårmen i sig själv är ett av de bästa exempel i världen på "farming on a large scale".

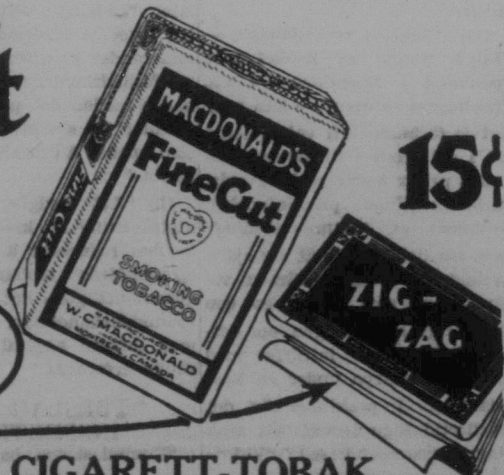
Den hjälpte hans hustru.

"Dr. Peters Kuriko har varit mycket välgörande för min hustru", skriver herr Josef Wullinger i Philadelphia, Pa. "Hon hade förlorat aptiten samt led av dålig matsmältning och förstoppning; ibland hade hon ingen avföring på fem dagar. Sedan hon började bruka Dr. Peters Kuriko har hon mått bra och kan nu äta alla slags mat". Denna med rätta berömda örtmedicin har en utmärkt verkan på matsmältningsprocessen och avföringen; den stimulerar magens funktioner, förbättrar matsmältningen, befrämjar aptiten, reglerar tarmarna samt bortskaffar ohygieniska ämnen från systemet. För vidare upplysning tillskriv Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago.

MACDONALD'S Fine Cut

Bästa tobak för dem, som rulla sina egna cigaretter.

Cigarett-papper gratis
ZIG-ZAG
i varje tobakspaket.

CANADA'S FINASTE CIGARETT-TOBAK

SEX år ha i dagarna förflutit, sedan beslut fattades om bildandet av ett svenskt förbund i Canada. Detta skedde vid ett stort svenskmöte, eller sammanting, som hade arrangerats av medlemmar av den livaktiga svensk-kolonien i Stockholm och Dubuc. I spetsen för arrangementet stodo bl. a. de gamla svensketskämparna John o. Eric Frid, E. Bergström, Holmlander, Gust Pearson m. fl. Till festtalare hade inbjudits professor C. H. Lager och då varande redaktören vid Svenska Canada Tidningen John A. Hägglund.

Under mötet framlämnades förslag om att försöka samla svenskarna i Canada i en nationell förening för tillvartagande av våra gemensamma intressen. En kommitté bestående av redaktör Hägglund, konsul Hermanson och under-tecknad tillsattes, och vid det midsommarting, som påföljande år hölls i Round Lake, Sask., blev Svenska Förbundet definitivt bildat.

Stridens vågor ha sedan denna tid gått höga omkring Svenska Förbundet. Många ha med värme omfattat dess idéer, andra återigen ha i förbundet sett en inbillad konkurrent mot andra redan existerande svenskföreningar o. s. v. Man framkastade redan under första året tvivel rörande förbundets existensberättigande etc. I det följande skall jag försöka bevisa, att Svenska Förbundet icke på något sätt önskar konkurrera med andra svenska föreningar, och att det har ett synnerligen stort existensberättigande.

Vi veta alla, att en ständig kamp om äran att vara Canadas "bästa medborgare" rå-

Ar ett Svenskt Förbund nödvändigt?

Av Svenska Förbundets litt. sekr. Arthur A. Anderson.

der mellan de olika nationaliteterna i detta land. Den ukrainska befolkningen har t. ex. mycket starka sammanlutningar, som när helst tillfälle gives, slå på den nationella larmtrumman. De ha också under årens lopp lyckats utträtta en hel del gott. De ha i nästan varje koloni sina egna möteslokaler, där medlemmarna i de ukrainska föreningarna samlas. De ha en utpräglad nationell samhörighetskänsla, som i synnerhet kommer till synes, då det gäller tävlan med andra nationer. Isländarne ha namn om sig att vara bländande Canadas bästa medborgare. Orsaken här till är den, att isländarne, även om de ibland, som typiska ättlingar av de gamla vikingarna, munhuggas sinsemellan, dock utåt visa en nationell styrka, som är förvånansvärd. Många isländare ha nått en ledande ställning i samhället, men de ha därför icke glömt sitt nationella ursprung. Isländaren, om också i det yttre den fullödiga canadensaren, är innerst inne en trogen son av det lilla öfolket. Därför har också den isländska nationen tillkämpat sig ett ovanligt högt anseende i detta land. De ha sina egna skolor, sina egna ålderdomshem, stora, dyrbara kyrkor och samlingslokaler, där de samlas för inbördes rådplågningar. De uppfostra sina barn att ära och akta fädernas språk och land, och det är icke ovanligt, att barn i tredje och fjärde

led alljämnt behärska fars och mors språk och taga livlig del i isländskt föreningsliv.

UR står det till inom svenskhetssläppet? — Vad ha vi utträttat som berättigar oss till att göra anspråk på hedersrummet bland olika nationer? Ha vi givit Canada något av den kultur, som vi i tid och otid berömma oss av att ha fått i arv av vårt gamla hemland? Kanna vi säga, att vi uppfyllt den noblesse obligé, som ett medärvt kulturellt adelskap ställer på oss? Inom vilka områden ha vi gjort oss bemärkta?

Jag överlämnar svaren till den ärade läsarens eftertanke. Personligen anser jag, att vi ha ingen som helst rättighet att yva oss över våra fädernas verk. Först när vi kunna påvisa, att vi själva utfört något av gagn och nytta för det allmännas bästa, eller med andra ord, när vårt verk bär vittnesbörd om vår förmåga, kunna vi säga, att vi på ett värdigt sätt förvaltat det arv, som fäderna lämnat oss.

Svenskarnes anseende som goda medborgare är sedan urminnes tider väl stadgat, och detta icke utan skäl. Vi behöva endast kasta en överblick över vårt folks historia för att finna orsaken varför. Svensken är först av allt laglydig. Vörndad för lag och rätt har inpräntats hos oss ända sedan Birger Jarls och Magnus Ladulås' dagar.

När det gäller lydnad och respekt för lag och rätt, intaga vi otvivelaktigt hedersrummet. Orsaken här till är att vi hade ett utpräglat och ännu i dag i huvudsak bestående rättsväsen, som grundades av Birger Jarl och Magnus Ladulås. Vi äro vidare kända som duktiga arbetare och sätta en ära uti vårt arbete. Även detta är ett arv från forna dagar. Sveriges karga natur och i mångt och mycket magra jordmån krävande hårt arbete av dess söner. Det är dessa egenskaper, som ha gjort, att det svenska namnet har en god klang över hela världen.

Allt detta är gott och väl, men är svensken endast god och eftersökt, när det gäller lydnad inför lagen och rent maskinellt arbete? Ha vi icke inre egenskaper, som berättiga oss en plats vid sidan av landets ledare? Ha vi icke något i arv från det land som kulturellt sett inagit en ledande ställning i Europa under århundraden? Helt säkert är så fallet.

EN uppfostran ett barn fått i hemmet, kommer i regel att sätta sin prägel på den vuxne mannen och kvinnan, när de en gång träda ut i livet. Man kan säga på samma sätt om vår svenskkoloni. Vi äro en familj i stort sett, och sådana vi äro inbördes, sådana äro vi även, när vi komma tillsammans med andra nationaliteter. Vi äro inbördes splittrade och söndra-

de, och när vi på ett eller annat sätt skola "representera svenskheten" utåt, äro vi även splittrade; härpå hava vi tusentals exempel. Det har länt att denna splittring ibland varit så stor, att svenskarne icke varit representerade alls när det gällt kulturella tävlingar mellan nationerna.

Denna splittring bland oss är så stor, att svenskarne i t. ex. Winnipeg ännu icke, trots sin livaktighet, lyckats åstadkomma ett gemensamt samlingshus, om vi bortse från kyrkorna. Vi ha icke som våra bröder norrmännen och isländarne lyckats få till stånd en enda skola. Det svenska ålderdomshemmet är ännu långt från sin fullbordan. Om svenskarna i Winnipeg gemensamt ville arbeta för ett föreningshus, är jag övertygad om, att detta varit fullbordat för länge sedan. På samma sätt förhåller det sig med ålderdomshemmet, och på samma sätt förmodar jag det kommer att gå den dag vi våga tänka på en egen hogskola eller ett svensk lasarett etc. Det blir oftast en liten klick av svenskar, som försöker att arbeta för ett gott mål. Avundsjuka och småaktigheter lägga alltid överstigliga hinder i vägen för våra planers realiserande.

Svenska Förbundet vill försöka att bortarbota detta småsinne, som är roten och upphovet till detta missförhållande. Förbundet eftersträvar att utbreda svenskhetstanken bland landsmännen och appellerar till landsmän i alla samhällsklasser att understödja denna idé. Den söker att intressera alla för sina strävanden, utan att dock på något sätt vilja konkurrera med redan existerande föreningar. Tvärtom, Svenska Förbundet är villigt att i mån

(Forts. å nästa sida.)

Stamp-kommissionens rapport.

(Forts. fr. sid. 2.)

10 år före världskriget och 10 år efter öppnandet av "futures market", efter kriget, prisnivån för varje år stigit och fallit i full överensstämmelse med den relativa ökningen och minskningen av världens tillgång på vete samt förändringar i penningvärdet. Inga märkliga förändringar i prisnivån, vare sig uppåt eller nedåt, ha under årens lopp konstaterats.

FÖRSÄLJNING AV "LUFT-VETE" SPEKULATION OCH "HEDGING"

"Antalet "futures"-transaktioner per dag å marknader sådana som Chicago och Winnipeg är mycket stort. Hela omsättningsvolymen per dag, månad och år jämföres vanligen direkt med volymen av reell spannmål, som kan bli föremål för "hedging" och det antal gånger, varmed den förra överstiger den senare, anses angiva det antal gånger, förrådet av verkligt vete köpts eller sålts. Den synbarliga överensstämmelsen av omsättningen eller, såsom vittnena beskriva det, försäljningen av "luftvete" antages av somliga utöva ett visst deprimerande inflytande på prisnivån. Det är tydligt att här föreligger mycket falsk uppfattning, för det första vad beträffar antalet transaktioner, som erfordras för att till den slutliga konsumenten överföra ett spe-

ciellt parti spannmål, och för det andra, vad beträffar arten av genom denna större relativa stabilisering, stärka och befästa producentens position".

"Ökningen av de mindre fluktueringarna, på grund av "future" systemet, är icke helt till oägenhet för farmaren. För rekostmen av dessa mindre, kortfristiga förändringar och oscilleringar är betydligt mera märkbar för producenten i allmänhet än andra fluktueringar, och de intaga också en viktig position i allmänhetens psykologi. De föranleda ofta påståendet om förekomsten av orättvisor och defekter i långt större utsträckning än något påtagligt bevis härför."

SAMMANFATTNING AV SLUTSATSERNA

"Bortsett från fluktueringarna kan effekten med en mindre, men till det troliga gränsande säkerhet, öka det medelpris, som producenten i längden erhåller, i obegränsad men märkbar utsträckning."

"Angamålet är, materiellt sett, att minska större fluktuationer, som utsträcka sig från år till år,

från kvartal till kvartal, och att, genom denna större relativa stabilisering, stärka och befästa producentens position".

"Ökningen av de mindre fluktueringarna, på grund av "future" systemet, är icke helt till oägenhet för farmaren. För rekostmen av dessa mindre, kortfristiga förändringar och oscilleringar är betydligt mera märkbar för producenten i allmänhet än andra fluktueringar, och de intaga också en viktig position i allmänhetens psykologi. De föranleda ofta påståendet om förekomsten av orättvisor och defekter i långt större utsträckning än något påtagligt bevis härför."

SAMMANFATTNING AV SLUTSATSERNA

(A) I normala tider — "De finnes ingen effekt å de långvariga större prisförändringar, vilka måste finna sin position proportional mot priserna å andra kommoditeter."

(B) Enorma förhållanden. — "Intet system av handel med spannmål i framtiden — s. k. "trading in futures" — kan möjligtvis förhindra att vetepriserna stå i ett relativt förhållande till andra priser under en långvarig, världsomfattande prisförändring. Systemet av "futures trading" kan, om det lämnas åt sig själv, avrunda de skarpa hörnen vid, såväl topp som botten av den långvariga svängningen, om dessa vändpunkter inträffa med markerad skärpa under en kort tidsrymd. I praktiken är det emellertid föga troligt, att man lämnar systemet i fred." "Vid de

lägre punkterna, på skalan, är det ganska säkert att desperata ansträngningar göras, att genom kontroll, pooler, restriktionssystem, etc., söka avvärja det oöndviktiga, genom att hålla tillbaka tillgången och genom att på konstlad väg hålla priserna nedom den oöndviktiga vändpunkten, med stor utsikt till en slutlig sammanstörtning, som sänker priserna betydligt under den bottennivå, vilken ett orubbat "future"-system skulle ha kunnat undvika."

TURGEON-KOMMISSIONENS RAPPORT KONFIRMERAS

Den av Turgeon-kommissionen år 1925 framlagda rapporten, har konfirmerats, vad beträffar de punkter, som sammanfalla med Stamp-kommissionens undersökning, med huvudvikt lagd vid följande tvänne paragrafer:

- (1) "Att "futures market" tillåter "hedging" och att "hedging", genom fördelandet och eliminering av risken i fråga om prisförändringar, reducerar skillnaden mellan det pris, farmaren erhåller för sin produkt, och det, som uppnås å den slutliga marknaden."
- (2) "Att "hedging" möjliggör utsträckning av kredit och därigenom reducerar kostnaden för spannmåls omsändtagande, genom att göra det möjligt för spannmålshandlarna att operera med mindre kapital än annars skulle erfordras."

FÖRSLAG OM INSPEKTION

"Kommissionen har föreslagit

tillsättandet av en av regeringen utnämnd kontrollerande myndighet för spannmålshandeln, till vilken myndighet klagomål e. dyl. skulle kunna anföras i och för prövning, och som genom allmänna observationer samt inspektion av förhållandena, skulle kunna dirigera spannmålshandeln och leda regeringen till att vidtaga nödiga förbättringar och ändringar. Winnipeg Grain Exchange välkomnar förslaget och skall med glädja inbjuda till samarbete."

AVSLUTNING

Kommissionen uttalar vidare en förhoppning, att såsom ett resultat av denna undersökning och rapport, varje vidare misstro eller avoghet från farmarnas sida gentemot "futures market" skall vara undanröjd". Winnipeg Grain Exchange önskar på det hjärtligaste understödja detta Stamp-kommissionens uttalande och erbjuder sig att på allt sätt kooperera vid demonstrerandet av det värde och den nytta, Börsen har för Västra Canadas spannmålsodlare. Varje farmare i Västra Canada bör anskaffa och läsa den fullständiga rapporten. Den kan erhållas gratis, om Ni tillskriver Eder representant i federalparlamentet i Ottawa eller sekreteraren för "The Winnipeg Grain Exchange", Winnipeg.

Denna annons publiceras av The Winnipeg Grain Exchange i syfte att sprida upplysning om kommissionens resultat och i förhoppning att Grain Exchange's funktion skall bli bättre förstådd.

June 1931.

A crack crack here, a crack crack there.
Here a crack, there a crack.
Old Jim Bryant built a Bridge,
e-i-e-i-o.

eller som "The Gravel Song" på melodien "Springtime in the Rockies":

When its Springtime in Regina,
In Nineteen thirty-one.
When Winter's reign is over,
And the roadwork must be done;
With thoughts of greater profits,
The "Hecklers" make a noise,
"Shall we tender for the Gravel,
Or just slip it to the boys?"

When its Springtime in Regina,
In Nineteen thirty-three,
When the Tory reign is over,
Then we think you'll all agree,
That the country will be better,
When we end their spending spree,
With a sane administration,
And times as they should be.

och många andra, väckte uppmuntran och feststämning. Rockarna foro av de vördiga politikerna och till och med en av de förra ministrarna, mr. Spence, hur mager han än är, satt och njöt med de långa benen lagda i tredubbla vikingar, kragen uppknäppt, skjortmarna upprullade och hela kroppen svajande i takt med melodierna.

Efter att tiden var utlupen, kongjorde ordföranden att inga andra nominationer presenterats för honom än mr. Gardiners och att han därför ansåg mr. Gardiner enhälligt vald.

Man talar om ovationer, applådsalvor, hurrarop, stampningar i golvet, viftningar med program, näsdukar, hattar, käppar och gudarna alla vete icke vad, men allt detta skedde intensivt i minst fem minuter. Och när man tröttnade i basen gick man upp i tenoren, när högra handen tröttnade tog den vänstra vid, och när näsdukarna icke längre syntes, var det på vippen att en hederlig och uppmunrande farmaregubbe höll på att taga fram bytesskjortan o. vifta med den också.

Jimmy Gardiner, where is Jimmy, get him up on the platform, Three chairs for old man Jimmy, let him have it.

Ja i den stilen gick det på och det tog många harklingar och hostningar från den lille men dock så rasande store farmaren Jimmy Gardiner, att få fram några ord.

Han tackade, lovade ingenting, bara att göra sitt bästa. Slutade — och så börades det igen. Jag kan just undra vad Winnipegs Zionskyrka på gamla hederliga Logan och dess reformerande pastor medeltidsreform skulle sagt om han sett det hela. Men vad göra icke vi stackars syndiga vardagsmänniskor när vi bli va riktigt i form — glömma vi icke prejudikat, glömma vi icke bort att vi äro vuxna män och icke glada små barn, när man ser så ypperliga uttryck för samma allning, enighet och förståelse, som så synbart och storslaget kom till uttryck, när det gälde visa en enad front mot dem som söka chikanera och smutskasta det hederliga liberala namnet?

Ett sextiotial resolutioner hade inkommit eller utarbetats för resolutionskommittén. Vid notiden, då hela konferensen

programenligt skulle vara öfver, hade endast ett tiotal behandlats. De voro sansade, förnuftiga och på sak gående resolutioner, de behandlade landets nuvarande läge och kommo icke med tomma fraser, svulstiga löften eller onödigt snack. De behandlade arbetslösheten, jordbrukets nödläge, nydaningar, ja jag minns icke allt och så snart jag får rapporterna skall jag berätta mer om dem. De debatterades och ventilerades, icke därför att man är oenig i någon punkt, tan därför att man ille begagna sig av alla till buds stående medel, för att när liberalerna upplinjera sin slutliga plattform, det då skall bli en definitiv, på sak gående plattform, som icke talare sig kryphäll eller missförståelser.

Det var många skandinaver där. Den förste jag träffade var Charlie Petterson från Wadena, som tillsammans med McMillan och gamle postmästaren i Algrove bildade en delegation.

Charlie var pig och nyter som vanligt och då Charlie var den som först införsatte mig i liberalismen i Canada, var det icke utan glädje vi träffades.

Svenska kandidaten vid kommande provinsvalet W. Petterson från Mileston var också där, men som han fick sig uppdraget att vara medlem av resolutionskommittén blev det icke mycket tid att vara tillsammans.

En som ag med verklig glädje sammanträffade med var gamle pionären och uppbyggaren av det nya Stockholm och dess äldste innevärdare, Alex Stenberg, frodig, glad och nyter, trots den vita hjässan och de hårda pionärens.

En som icke är vars sig svensk, norsk eller dansk, men som i alla fall blivit förnorskad, är gamle Chris Sutton från Outlook, som flera gånger var i elden. Sutton är en utprägad pionärtyp och liberalism är hans moderna evangelium.

Martin Fladager, en praktisk norsk typ från Weyburn, är också där, pig och nyter som alltid och vännen Hägglund från Beatty, med sina 6 fot och obestämda tum kom som en uppriskande nordisk typ till konferensen och hade en angenäm språkstund med "yours truly" om gröda, liberalism, författare och värre radioaftnar.

A. O. Morkins, M. L. A. från Sturgis var också i farten och talade speciellt om Norröna och S. C. T., och vad de gjort för det liberala partiet i Saskatchewan. Jag bockade mig två gånger, en för S. C. T. och en för Norröna.

Math. Anderson från Beath träffade jag också, och sveak som han var, sade han sin mening rätt ut vid mötet. Hans synpunkter kunde kanske vid första åhörandet anses något väl radikala, men vid närmare eftertanke voro de både sunda och praktiska. Hans begäran om positiv utvecklingspolitik, om vidgad syn för tingen, om ökat farmoch arbetareskydd, genomsvadade också en del av de resolutioner, som jag hoppas jag skall kunna berätta litet om nästa vecka.

Det var många, många fler där. Och naturligt så, ty band de 1543 delegaterna och besökande kunde man höra både stockholmska, dalska, värm-

ländska, sjungande norrländska och min gamla skånska.

Förrästen glunkas det om att nio skandinaver, d. v. s. svenskar och norskar, komma att uppställas vid nästa provinsval som kandidater med goda förutsättningar. Goda, redbara män, sansade och ärliga i handel och vandel just vad Saskatchewan behöver efter det vrängstyre som det Andersonska sällskapet lancerat under de två års tid de varit vid makten.

Rensning och storstädning behövs, och det är upp till liberalerna att taga hand om densamma. De hava tidigare visat att trots tillsättandet av statsrevisorer, Kungl. kommissioner, utaliga utredningar allt av dr. Anderson, deras öfvittlighet och hedersamma handhavande av provinsens affärer, varit utan tadel och att vare sig mutsystem eller arnan örlig gärning, kunnat påläggas dem. Detta efter att hava handhått provinsen Saskatchewan administration under 24 år.

Gör det efter herr Dr. Anderson!

CERES.

I Förbifarten.

Utän ett rikt hjärta är den rike ett fattighjon.

Farmarna äro icke arbetslösa. Felet är blott, att de under nuvarande förhållanden få litet eller intet betalt för sitt arbete.

Hur mycket man än plockar av kunskapens träd på gott och ont, mäktar man dock aldrig att avplocka det till ett den nakna sanningens träd.

Filmer, som handla om brott och elände, påstås bli allt mer och mer opopulära här i landet. Antagligen tycker man att de handla om alltför alldagliga saker och ting.

Det är svårt och otacksamt att vara missionär. Så snart som hedningarna tillägnat sig vår religion, börja de också lära sig det onda, som följer i den moderna civilisationens spår.

Janushuvudet.

— Du är tokig, hänade Monicots vän honom.

Men Monicot smålog blott och drog plånboken upp ur fickan för att betala den staty, han hade köpt. Han var så upptagen av den, att han inte lade märke till en trasshank, som satt vid sidan av honom och stirrade på hans späckade plånbok med lystna ögon.

Statyn var av brons men patinerad av tiden, och Monicot tvivlade inte ett ögonblick på, att den verkligen var antik, gammalt romerskt arbete, som det stod i katalogen.

— Vad skall du med den, sade hans vän vidare. Den passar varken i dina rum eller i din trädgård!

— Det är ett janushuvud, som du ser, svarade Monicot. Janus var ju portarnas gud; han beskyddade hemmet. I varenda rik romares förstuga stod Janus och vaktade ingången. Jag skall i all blygsamhet anbringa honom på samma sätt. Lagg märke till de olika uttrycken i de två ansikten! Till mina vänner

skall han småle, men mot fiender skall han vända sina öhyggligaste grimaser.

— Skaffa dig hellre en betjänt! Det vore både sakrare och billigare.

— Vid min ålder ändrar man inte vanor och tar nya personer i sitt hus. En Janus är nog.

— Det är dumt, mumlade vännen. Men Monicot hörde det inte. Inte heller lade han märke till, att den lurvige mannen följde med på avstånd, då han gick för att betala.

— Nå, smålog handlanden. Det är ju ett flott stycke till er samling!

— Å, sade Monicot blygsamt, Jag samlar egentligen endast på silver.

— Se, se, tänkte den lurvige. En rik, gammal herre, som har en samling silver, men ingen betjänt. Männe det inte skulle löna sig att göra en visit?

Tjuven famlade runt i den mörka vestibulen. Han hade nog en elektrisk ficklampa, men han vågade icke tända den, ty han var säker på, att det inte bodde någon i första våningen i villan.

Det var tjovens stolthet, att han var en mästare i att arbeta i mörker. Men här gick det nu inte så bra. Det stod helt omotiverat så många lådor och koffertar runt omkring på golvet, och medan han trevade för att undvika dem, slog han plötsligt till en liten gipsfigur och stälpte den med ett brak.

Ett ögonblick stod han stilla. Nej, ingen tycktes ha hört bullret. Så gick han vidare, fann äntligen en dörr, öppnade den — och for tillbaka för ett oväntat ljus, som strömmade emot honom. Det var endast månen, men då det gick upp för honom, och han med en sakta ed vände sig fick han en ny chock: strax innanför dörren stod en människa — ett ansikte grinade emot honom!

Han svor. — Å nej du, det skulle du inte ha gjort! Komma här och genera mig!

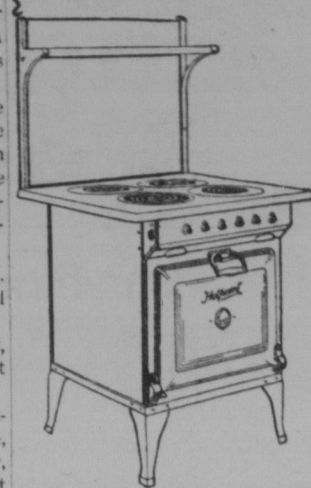
Han rusade på g-stalten och grep den våldsamt om halsen....

Monicot sov lugnt i sin säng, då han plötsligt väcktes av buller och skrik.

— Vad är det? Han tog på sig nattrocken, tog revolvern i handen och gick ned — och där såg han tjungen ligga på golvet med janusstaten över sig.

— Han trodde, att det var en människa, men det var en gud, sade Monicot nästa dag till sin vän. Tror du, att en betjänt kunde ha beskyddat huset bättre?

Elektricitet till ett värde av \$10. FRITT.

Varje köpare av en elektrisk spis under vår speciella kampanj kommer att erhålla ett Slave Falls minnescertifikat, vilket berättigar honom till erhållandet av elektricitet till ett värde av \$10 gratis.

Detta gör en sammanlagd besparing av ungefär \$30.

EN KONTANT INBETALNING AV \$15.

placeras en spis i Edert hem. Resten på goda avbetalningsvillkor.

RING 848 132

City of Winnipeg Hydro Electric System

Han visste, vad han skulle använda mot ryggvärk

Manitoba-man använde Dodd's Kidney Pills.

Mr. J. Stasiuk är mycket tacksam för den hjälp han erhö.

Ashville, Man., den 25 juni. (Special)

"Jag skriver för att omtala vad Dodd's Kidney Pills ha gjort för mig", meddelar mr. John Stasiuk, bosatt här på platsen. "Jag har lidit av ryggvärk en lång tid. Jag har använt olika mediciner, som tyvärr icke givit mig någon lindring i mina smärtor. En av mina vänner talade om för mig om Dodd's Kidney Pills. Jag provade dem, och fann att de hjälpte. Jag har förbrukat icke fullt en ask. Min värk har försvunnit, och jag har icke känt några smärtor på länge. Jag är Dodd's Kidney Pills stor tack skyldig."

Det är förvanande att iakttaga hur många människor som i långa tider lida av ryggvärk och reumatism. De lida, därför att de icke veta, hur de skola kunna erhålla någon lindring. Stärk njurarna, källan och upphovet till alla dessa åkommor, och värken kommer att försvinna! Dodd's Kidney Pills påverka njurarna direkt.

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

Fria råd vid planering av egenomsköp.

Fria råd och anvisningar meddelas dem, som önska slå sig ned på farm. Experter på landvärdning i alla delar av Canada. Familjer med mindre kapital erhålla välbetänkta råd. Fria kartor samt andra upplysningar gratis på begäran.

CANADIAN NATIONAL Land Settlement Association

Our English Page

The Canadian Nationality.

By H. P. A. Hermanson.

ALTHOUGH Canada can boast of old Nordic Vikings. How they a history going back some hundreds of years, I believe I am correct in saying that we are now in a period of nation-building, or in the forming of a nationality, and it is with a view to voicing some of my own views in this connection I approach my subject. In the procedure of nation building we are, I believe, following precedents set by nations of the old world. We are reminded of British nation, which in gone days derived its blood strains from many sources. The English type, of such a biological sense, is the product of the mingling of groups of half a dozen primitive stocks. The same applies to the French, the Italian, and, indeed, many other European stocks. It is, therefore, in reality a matter for debate whether these peoples have in reality evolved distinct and homogeneous biological types which could be termed race.

However, I feel sure you will agree with me that during the last few hundred years there has evolved a British nationality distinct from other nationalities. The same I believe may be said of the American nation south of the international boundary. The United States have, like the British nation, obtained its blood strains from a great many different national stocks. The fact, however, that these two nations have obtained infusions of blood from various sources, has assisted them in developing not only strong and distinct types, but people who have proven superiority over many other nations in many respects.

In a country thus in the making, the matter of the "survival of the fittest" undoubtedly enters into it, and it becomes exceedingly important that in the forming of a race which, as I have stated, I believe we are now proceeding with in Canada, we should exercise care and judgment as to what strains of blood we encourage. I believe we are now fast developing a distinct Canadian nationality, and I purpose endeavoring to show that certain stocks are more easily assimilated into the blood strains dominant here, and in order to produce a strong vital nation, it is of paramount importance that encouragement be given only such as show they possess qualities conducive to desirable ultimate results.

At this point I am remind-

ed of the wanderings of the Nordic Vikings. How they a history going back some hundreds of years, I believe I am correct in saying that we are now in a period of nation-building, or in the forming of a nationality, and it is with a view to voicing some of my own views in this connection I approach my subject. In the procedure of nation building we are, I believe, following precedents set by nations of the old world. We are reminded of British nation, which in gone days derived its blood strains from many sources. The English type, of such a biological sense, is the product of the mingling of groups of half a dozen primitive stocks. The same applies to the French, the Italian, and, indeed, many other European stocks. It is, therefore, in reality a matter for debate whether these peoples have in reality evolved distinct and homogeneous biological types which could be termed race.

I intimated at the outset that I consider it exceedingly important that the Canadian nationality now, as well as the American and British nationalities in the past, should take advantage of blood infusions from many various sources and implant into the Canadian national life all the good qualities they bring with them, and indeed, many of the old world settlers in Canada carry with them old world culture and by extracting the best in their traditions and implanting into Canadian national life, we will be able to enrich the good qualities of the Canadian nation. To illustrate this point, I desire to quote some very illuminating statistics from the 1921 census lists. The following percentage of illiterates among foreign born 10 years and over, of residents in Canada show

	Per cent
Ukrainian	39.46
Austrian	27.08
Italian	23.68
Greek	11.59
German	3.03
Scandinavian	1.81

From the above figures it will be noted, that the foreign born of North Western European origin, when grouped together, showed 2.66 per cent 10 years and over, illiterate, while the immigrants from South Eastern and Central Europe showed 22.31 per cent illiteracy. The foreign born of Slavic origin appear by far the most illiterate people in Canada, showing 24.15 per cent unable to read or write any language. The Scandinavians show the smallest percentage of illiterate, or 1.81 per cent, while the immigrants of Germanic origin closely follow with 3.03 per cent.

BIRTH PLACE is an important factor in illiteracy. In a pamphlet issued by the Dominion Bureau of Statistics, covering the census of 1921, we read: The native born show considerably smaller percentages illiterate than the foreign born, which is an evidence of the effectiveness of Canadian schools and other institutions. However, strong ancestral tendencies appear over and above the influence of nativity, making it very clear that illiteracy is in no small measure a matter of group heredity.

Similarly the influence of nativity is evident in data concerning reformatories, as for example, those of the North West European peoples other than British and French, had 36 per 100,000 children between the ages of 10 and 20 years in reformatories, while the South Eastern and Central European peoples showed 184. The Scandinavians had

35 per 100,000, the Germanic group 38, the British 135, Slavs 166, and Latins and Greeks 340. Data also show that for the average foreign community there is a marked improvement in the behavior of the children of the second and subsequent generations in Canada.

There appear to be very real differences between the groups in respect to assimilation. Quite independent of the three more or less accidental extraneous factors just mentioned, a co-relation was worked out in the statistical returns and the expected amount of intermarriage was computed by the males of 19 white stocks in terms of, first, length of residence as indicated by percentage of stock. Second, percentage surplus of males 21 years or over, and third, proportion which the stock constituted of the total population of Canada. Seven of the 19 showed the actual amount of intermarriage up to 1921 exceeded expectation. With the exception of the Dutch and Icelanders, those showing percentages less than expected were of South Eastern and Central Europeans. Intermarriages by the Swedes and Danes for example, exceeded expectations by 75 per cent, and that for the Austrians fell short by 48 per cent, and that for the Ukrainians by 61 per cent. It is a wide difference between 75 per cent above and 61 per cent below expectation, and it would be hard to find more conclusive proof that peculiarities of different stocks are of major importance in the matter of assimilation.

THE preference of the Germanic and Scandinavian peoples to the British stocks, or the preference of the British for them, is very clearly brought out, as well as the existence of unusual resistance to intermarriages between the Latin and Greek and the Slavic peoples to the British.

The foreign stocks in Canada show great differences both in respect of the extent to which they have intermarried with the basic stocks of the country and their inclination to do so. Some stocks such as the Orientals, Hebrews, and certain of the Slavic peoples, are practically inassimilable by marriage. Others assimilate very rapidly.

The readiness of foreign stocks to learn the native language of Canada is shown by the following figures of number of persons 10 years or over unable to speak English or French:

Slavic	18.9
French	14.1
Latin and Greek	13.3
German	3.4
Scandinavian	2.1

These figures reveal that again the North Western European, i. e. the Scandinavian and German stocks, learn English very rapidly, while the Latin, Greek, French and Slavic races are slower in this respect, and the extent to which the English language is acquired is largely a matter of the stock one belongs to, and on the whole, those people who intermarry least, not only show the larg-

est percentages ignorant of English, but show the least disposition to acquire the language.

The figures I have just quoted very eloquently bespeak the case for certain European stocks included in the population of Canada, and there is no doubt in my mind that the influence for good these people are capable of exerting on the Canadian nation in its building, will be felt in future years and prove an important factor in the development of the Canadian race.

While I have no doubt that Canada could still absorb a great many people of desirable stocks possessing good qualities for citizenship in a new country, I do not wish to be taken as in any manner whatsoever advocating any further addition to our population at the present time, but rather that we should exert every effort and every good influence in the matter of assimilation of those already here. The process is proceeding unconsciously, perhaps without us realizing it, but we can do a great deal to assist in this development.

LET us not forget that the settler of foreign stock has been invited and encouraged to come here, and as a rule he has through his own efforts, with a minimum of assistance, settled and established himself in the community. Let us endeavor to dissociate ourselves from prejudice and even if necessary by spinal adjustment rid ourselves from superiority complexes and view the situation in the proper light, and heartily and without hesitation extend to our newcomer the hand of fellowship and make him feel that he is one among us. May I assure you that this would be amply repaid by reciprocal good feeling and loyalty.

Social conditions in the farming communities in Sweden, Norway, and Denmark, as well as other European countries, are undoubtedly more attractive to the young boy or girl than in Western Canada, by reason of the more thickly settled communities of Europe as contrasted with the sparse settlement throughout the prairies, and he misses this social environs, but I have no hesitation in saying that so far as his chances of financially establishing his independence is concerned, Canada is in an infinitely better position to offer opportunities than the countries of the old world. My opinion is, and it is based on personal experience and observation covering a period of some twenty-five years in Canada, that even in spite of the present economic depression, there is at the present time no country in the world offering greater possibilities for recovery or better opportunities for the young, ambitious man, than the Dominion of Canada, and particularly do I desire to apply this to Western Canada. Canada is still young; her industries require development; her natural resources are barely touched; her agriculture is still in its infancy. The ability to still obtain large tracts

(Forts. å nästa sida.)

of virgin soil is still a potent factor. All these require development, and for development we require people. If we are able to attract to Canada desirable elements from the sturdy races with which Northern Europe is peopled, there is no question in my mind but that the future of our great Dominion is assured. The foreign settler is furnishing a great deal of the necessary material in this development.

To further illustrate some

of the qualities possessed by settlers of North Western European origin, I desire to quote a translation of a poem written by the universally known Swedish-Finnish author, J. L. Runeberg, depicting in eloquent language the characters of the Nordic people. It may be so much more interesting because of the fact that it was from this poem Longfellow adopted the meter in writing his "Hiawatha":

*High mid Sarijarvi's moors resided
Peasant Paavo on a frost-bound homestead,
And the soil with earnest arm was tilling;
But awaited from the Lord the increase,
And he dwelt there with his wife and children,
By his sweat his scant bread with them eating,
Digging ditches, ploughing up, and sowing.
Spring came on, the drift from cornfields melted,
And with it away flowed half the young blades;
Summer came, burst forth with hail the shower,
And with it the ears were half down beaten;
Autumn came, and frost took the remainder.*

*Paavo's wife then tore her hair, and spake thus:
"Paavo, old man, born to evil fortune,
Let us beg, for God hath us forsaken.
Hard is begging, but far worse is starving."
Paavo took the good-wife's hand, and spake thus:
"Nay, the Lord but trieth, not forsaketh.
Mix thou in the bread a half of bark now,
I shall dig out twice as many ditches,
And await then from the Lord the increase."
Half bark in the bread the good-wife mixed then,*

*Twice as many ditches dug the old man,
Sold the sheep, and bought some rye, and sowed it.
Spring came on, the drift from cornfields melted,
And with it away flowed half the young blades.
Summer came, burst forth with hail the shower,
And with it the ears were half down beaten;
Autumn came, and frost took the remainder.
Paavo's wife then smote her breast, and spake thus:
"Paavo, old man, born to evil fortune,
Let us perish, God hath us forsaken;
Hard is dying, but much worse is living."*

*Paavo took the good-wife's hand, and spake thus:
"Nay, the Lord but trieth, not forsaketh.
Mix thou in the bread of bark the double,
I will dig of double size the ditches,
And await then from the Lord the increase."
the double. She mixed in the bread of bark
He dug then of double-size the ditches,
Sold the cows, and bought some rye and sowed it.
Spring came on, the drift from cornfields melted,
but with it away there flowed no young blades.
Summer came, burst forth with hail the shower,
But with it the ears were not down beaten;
Autumn came, and frost, the cornfields shunning,
Let them stand in gold to bide the reaper.*

*Then fell Paavo on his knees and spake thus:
"Aye, the Lord but trieth, not forsaketh."
And his mate fell on her knees, and spake thus:
"Aye, the Lord but trieth, not forsaketh."
But with gladness spake she to the old man:
"Paavo, joyful to the scythe betake thee!
Now 'tis time for happy days and merry,
Now 'tis time to cast the bark away, and
Bake our bread henceforth of rye entirely!"
Paavo took the good-wife's hand, and spake thus:
"Woman, he endureth trials only,
Who a needy neighbor ne'er forsaketh;
Mix thou in the bread a half of bark still,
For all frost-nipped stands our neighbor's cornfield."*

UPPROP

till

skandinaverna i Edmonton med omnejd.

För cirka två år sedan uppstod skandinaviska biblioteks-föreningen i Edmonton från gan om att söka få till stånd ett skandinaviskt hus. Från alla håll gjorde man gällande att ett sådant verkligen vore av behovet påkallat.

Men för att utröna, dels hur skandinaverna i allmänhet ställde sig till frågan, och dels på vilket sätt nödvigt kapital skulle kunna uppböras, beslöt föreningen att samman-kalla såväl övriga skandinaviska föreningar i Edmonton, som enskilda personer till massmöten, för att grundligt diskutera frågan och om möjligt utröna i vad mån sam-arbete mellan de skandinaviska folken skulle kunna etableras. Under den gångna tiden ha trenne dylika massmöten anordnats.

Vad samarbetet beträffar har det visat sig att det icke föreligger några som helst hinder därför. Samtliga voro överens i uppfattningen att enda vägen att nå målet vore genom enade krafter.

Angående lösningen av den ekonomiska frågan har enhälligt beslutats att bilda en byggnadsförening eller ett aktiebolag, med varje aktie lydande å nominellt 25 dollars. Att utreda frågan och att verkställa en del nödiga förarbeten blev en kommitté på 15 personer — fem för varje och en av de skandinaviska nationerna — tillsatt. Kommitténs arbete ha nu avancerat så långt och tillstånd beviljats av vederbörlig myndighet, att aktiebeteckningen kan taga sin början.

Å tecknade aktier deponerade medel insättas omedelbart i bank, där de ograverade stå för aktietecknarens räkning intill så stort belopp influtit, att uppförandet av byggnaden kan taga sin början, en tidpunkt vi hoppas ej kommer att vara alltför långt avlägsen. Kommittén vill sålunda rikta en allvarlig vädjan till första hand skandinaverna i Edmonton med omnejd och för övrigt var helst dessa bygga och ha att stödja detta planerade företag genom tecknande av aktier i dessamma.

Vi äro väl medvetna om, att tiderna äro dåliga såväl här på orten som å övriga platser inom landet. Men vi äro dock livligt övertygade om, att det finns en stor del av skandinaverna, vilka ha varit och fort-hålla något utav det av regerande äro lyckliga nog att, trots de dåliga tiderna, hafordras att man skall vara fast anställning och en jämfö-gift samt hava ett halvt duse-resevis god inkomst, och det låter sig ej är till dessa vi i första handansöka i en hast, så ungar-rikta vår vädjan.

Vi begära icke ett offer el-gå undergången till mötes, ler en gåva av Eder. Det bli Det är endast tanken på bättre ett företag, i vilket Ni självatider, som håller modet uppe

äro delägare, själva äga rätt att bestämma över medlens förvaltning.

Vidare må vi komma ihåg när vi nu gå till verket att arbeta för detta företags för-verkligande, att vi arbeta för allas vårt gemensamma bästa och för ett gemensamt mål: **Ett skandinaviskt hem.** vilket vi utan överdrift våga på-stå kommer att bli av vital betydelse för den skandina-ska sammanhållningen i Ed-monton.

För uppmuntrande av aktie-teckningen har beslut fattats att vid teckning av 1 aktie er-lägges en deposition av \$2:— Om mera än en aktie tecknas samtidigt, erlägges \$1:— för varje ytterligare aktie och därefter \$1:— per månad och aktie tills det tecknade belop-pet till fullo inbetalats.

Teckna en aktie om Du ej kan mera!

Många bäckar små göra en stor å!

Insänd \$2:— (Om du kan fem, så mycket bättre-jämte fullständigt namn och adress till under-tecknad, som ome-delbart sänder kvitto å belop-pet.

Å byggnadskomiteens vägnar

Carl Friedholm, kassör.
12512—28 str. Edmonton, Alta.

Brev från Prince George, B. C.

Det är så sällan man ser nå-got livstecken från Prince George, B. C. så snart tror väl övriga provinserns landsmän och landsmaninnor att alla skandinaver här ute gått svält-döden till mötes på grund av de s. k. "dåliga tiderna," men fullt så illa är det inte. Nog för att arbete är en sällsynt företeelse såväl här som på andra platser i "guldlandet." Men trots att många landsmän borde vara begåvade med ett sjätte sinne för att kunna se från den ena måltiden till den andra, leva vi dock och njuta i fulla drag utav sommarens skönhet, med svalkande vin dar, doft av lövskog, kalla bad och allt möjligt annat, som ej kan tagas ifrån oss av sty-rande "penningmän."

Det är ytterst litet arbete, som pågår här för närvaran-de. Sägverken gå med in-skränkt drift, och betalingen är så knapp tilltagen, att den just räcker till det allra nöd-nande av aktier i dessamma. Vändigaste, såsom litet mat och arbetskläder, så när arbe-tet är slut är arbetaren lika fattig som när han började, så utsikterna för den kommande vintern te sig ännu mörkare än året förut. Och för att er-verta, vilka ha varit och fort-hålla något utav det av rege-rande äro lyckliga nog att, ringen igångsatta arbetet trots de dåliga tiderna, hafordras att man skall vara fast anställning och en jämfö-gift samt hava ett halvt duse-resevis god inkomst, och det låter sig ej är till dessa vi i första handansöka i en hast, så ungar-rikta vår vädjan.

Vi begära icke ett offer el-gå undergången till mötes, ler en gåva av Eder. Det bli Det är endast tanken på bättre ett företag, i vilket Ni självatider, som håller modet uppe

på många av Sveriges söner, som nu vistas här ute, men dessa måste komma snart, innan situationen blir mera ö-desdiger, för vi veta att hun-ger och köld kunna göra lag-brytare av ärliga män.

Värmlands-Gunnar.

Den kooperativa rörelsen i Sverige växer alltjämt.

Omsättningen förlidet år nära en halv billion.

För S. C. T. från Svensk-Amerikanska Nyhetsbyrån, Stockholm, maj.

Kooperativa förbundet — motsvarighet till en ameri-kansk "chain store"-organisa-tion, men med den skillnaden att kunderna äro eller så små-ningom bli delägare i företa-get — har utsänt sin verksam-hetsberättelse för 1930, av viken framgår, vilken bety-dande ekonomisk makt den kooperativa rörelsen är i vä-ra dagars Sverige.

Kooperativa förbundet är den stora centrala grosshan-dels- och industriorganisatio-nen under vilken de lokala detaljförsäljningsorganisatio-nerna, konsumtionsföreningarna, sortera. Förbundets och föreningarnas samman-lagda omsättning belöpte sig under det gångna året till 487,4 miljoner kr. eller 14,1 milj. kr. mer än 1929. Det eg-na kapitalet har ökat med 12, 1 milj. kr. till 109 miljoner kr., vari dock ej inräknats före-ningarnas överskott eller de till förbundet anslutna för-säkringsorganisationernas fon-der. Det sammanlagda netto-överskottet i föreningarna och förbundet samt dotterfö-retagen uppgick till 23,2 milj. kr., det bästa ekonomiska re-sultatet hittills.

Goda resultat ha vunnits också på produktionens om-råde. Det totala försäljnings-värdet har visserligen sjunkit med 2 milj. kr. till 67 milj., men därunder döljer sig en betydande kvantitativ ökning. Leveransen av olika slag av kvarnprodukter från de bå-da kvarnarna Tre Kronor och The Lejon har uppgått till 1,2 milj. deciton, gummifabrikens i Gislaved försäljning till de anslutna föreningarna har under den senaste säsongen ökat med 1 milj. kr. till 6,5 milj., superfosfatfariken vid Gaddviken har nått den näst högsta produktionsvolym, som hittills presterats vid fa-briken, och tillverkningen vid margarinfabriken i Norrkö-ping har ökat med 1 milj. kg. till 14 milj. kg. under 1930. Den kooperativa glödlampsfab-riken i Stockholm kunde bör-ja tillverkningen den 1 janu-ari 1931.

Det sammanlagda nettoöver-skottet för Kooperativa för-bundet och dess industriföre-tag — de lokala försäljnings-föreningarnas vinster äro alltså icke inräknade — upp-gick till 5 milj. kr. Förbundets likviditet är så god att den reguljära affärsverksamheten icke skulle rubbas även om de i förbundets sparkassor in-satta medlen, uttoges till sista öret.

Alltid redo.

Gästen (till kyparen) som tycks lida av astma: — Har ni astma?

Kyparen: — Nej, det ha vi inte, men vi få nog in i mor-gon.

STOR SVENSK MIDSOMMARFEST

LÖRDAGEN DEN 27 JUNI fr. KL. 2 EM.

ANORDNAD AV
FÖRENINGEN "NORDEN"

och

LOGEN "STRINDBERG"
I RIVER PARK.

Sporttävlingar för ung och gammal
Storartade priser.

Dans på kvällen i Klubbhuset
vid Toboggan banan

Fin Fin Dansorkester.

Direkt Halifax-Göteborg

med
SVENSKA AMERIKA LINIEN

Även under sommarmånaderna uppehålls den direkta trafiken mellan Halifax och Göteborg för att tillmötesgå canadensiska resenärers krav.

Gör Eder hemresa med någon av följande turer:

Drottningholm	den 18 juli
Gripsholm	den 25 juli
Drottningholm	den 13 aug.
Kungsholm	den 28 sept.

STOR PRISNEDSÄTTNING
å tredje klass tur- och returbiljetter efter
1 aug. till 15 okt.

Biljett i tredje klass Halifax-Göteborg-Halifax kostar å Drottningholm efter 1 aug. \$148.00, å Gripsholm och Kungsholm \$151.00.

Res med något av Svenska Amerika Linien's världsberömda fartyg, om Ni önskar en verkligt angenäm resa. Ingenstädes finner Ni trevliare, bevärmare och elegantare fartyg.

RES MED "SVENSKARNAS EGEN LINIE"

Rådfråga våra agenter, eller skriv direkt till

Swedish American Line,

470 Main St. Winnipeg, Man.

God betjäning - reel behandling - prima kvalitet

THE EMPIRE SASH & DOOR CO., LTD.

Alla sorters timmer för hembruk.

Kontor: 500 BANK OF HAMILTON BLDG.
Main & McDermot.

Saltsjöfisk till B.C. FÖRENINGEN - ANNONSER och prärien.

Nysaltade "uer" och
torsk pr. lb. 10c
Nysaltad lax pr. lb. 10c
Salta "kveteoder" pr. lb. 05c
Frakt pr. 100 lbs. till

B. C. c:a \$2.00
Alta, 2.50
Sask., och Man., c:a 3.00

Skriv eller telefonera till
Andersens Fish Delivery,
143 Cordova str. Vancouver, B.C.
Telefon: Vancouver Sey 3655,
New Westminster 1249 R3.

Svensk farmare

34 år och ogift, ägare av en god farm i Manitoba, söker i äktenskapligt syfte bekantskap med en ung dam av god karaktär, som har intresse för farmliv. Svar till Box 37, Svenska Canada Tidningens Expedition, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Farmare -

— änkeman, 45 år gammal med två barn önskar brevväxla med svensk kvinna i 40-årsaldern. Svar till Box 45, Dawson Creek, B. C.

38 ÅRS UNGKARL

med gott hem önskar brevväxla med skandinavisk kvinna i 40-årsaldern. Svar till Ole Hagstrom, Milleton, Sask.

Var finnes

den svenska flicka, som på detta sätt vill stifta bekantskap med ung svensk i Peace River-distriktet. Svar till C. Olsen, Donnelly, Alta.

bis" och "Säterjäntens söndag". I ett temperamentsfullt anförande talade mr. Peter Myrvold för kollekten, som också inbragte över 40 dollars. Sedan Norska Glee-klubben utfört "Serenad" avslutades programmet med "O' Canada" unisont.

I kyrkans nedre våning serverades kaffe och förfriskningar. Stämningen var hela tiden den allra bästa och konserten hör otvivelaktigt till de bästa. C. K. någonsin arrangerat. Officiell rapport över inkomsterna inflyter senare. Ref.

Sjukhjälpföreningen NORDEN

Stiftad 1900.

Möter andra fredagen i varje månad å Scott Memorial Hall kl. 8 e.m. Sekreterare: Emil Seaberg, 2162 Gallagher ave. Sjuk. Ordf.: John Torvell, 202 Braemar Ave., Tel.: 202 760. Finanssekreterare: Alexis Christensen, 186 Scotia St., Tel.: 53 119, Winnipeg.

Bli medlem av Winnipeg Lidata och finansiellt starkaste skandinaviska förening. Alla medlemmar som för längre eller kortare tid ombyta vistelseort uppmannas att omedelbart underrätta förening. sek. döröm.

VASA ÖRDEN

Logen No. 259 "Strindberg"

Möter 4:de fredagen i varje månad Scott Memorial Hall, 218 Princess st. kl. 8:15 e.m. Sjuk-Ordf. Alex Christenson, 186 Scotia Street, Tel.: 53 119. Finanssekreterare: Florence Nilson, 208 Logan Ave., Tel.: 27 021. Res. Tel. 501 327. Sekreterare J. A. Gustafson, 208 Logan Ave., Tel.: 27 021. Vasa Orden har nu över 90,000 medlemmar. Logen "Strindberg" är Winnipeg's största svenska förening

I. O. G. T.

Logen No. 1.
FRAMTIDENS HOPP

Möter kl. 8 e.m. 2:a och 4:e torsdagen i varje månad hos logens medlemmar. L. D. O. L. Holmgren, 418 Sinclair St. Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Pengar utlånas

mot säkerhet i fastigheter. Brandförsäkringar utfärdas. C. J. LANDIN & CO.
702 Lombard Bldg. Tel. 89 768

ELITE TAXI

80 866

I förening med pool-rum. Bad och Raksalong.
217 Logan ave.

Yes Sir!

Ni kan uppbetala prenumerationsavgiften för **SVENSKA CANADA TIDNINGEN** varje lördag eftermiddag. Expeditionen är öppen till klockan 5 e.m.

Att hyra.

Modern 3-rumslägenhet i nybyggt block finnes att hyra från och med den 15 juli.

Hänvändelse till **Hammarbeck, 255 Fountain Street. Telefon 88 946.**

DEN NORSKA AMERIKA LINIEN

Till Sverige
via Norge.

Res med de populära ångarna Bergensfjord och Stavangerfjord.

Bergensfjord 3 Juli
Stavangerfjord 25 juli
Bergensfjord 8 Aug.
Stavangerfjord 29 Aug.
Beställ biljetter i tid för de För närmare upplysningar populära sommarseglingarna tillskriv

NORWEGIAN AMERICA LINE AGENCY INC.
278 Main str. Winnipeg.
New York, 22 Whitehall st.
Minneapolis, 129 So. 3rd st.
Chicago, 75 East Wacker Drive, Seattle, Douglas Bldg., 4th & Union st. San Francisco, 29 Geary st.

TILL SVERIGE

via Oslo och Köpenhamn
Besparing på Rundresbiljetter i Cabin Klass, Tourist Third Cabin och Tredje Klass.

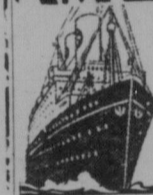
Seglingar från New York:
Frederik VIII Juli 3
United States Juli 25
Frederik VIII Aug. 8
United States Aug. 29

Lokalagenter i alle städer

SCANDINAVIAN AMERICAN LINE
Winnipeg — Calgary — Montreal
Halifax

GÖR SVERIGERESAN MED

SVENSKA AMERIKA LINIEN

DIREKT
TILL
GÖTEBORG
PA
7-8 DYGN

STOR BESPARING

å Tur- och Returbiljetter i Cabin, Andra, Turist Tredje eller Tredje Klass.

Seglingar från New York
Gripsholm 27 Juni
Kungsholm 3 Juli
Drottningholm 16 Juli
Gripsholm 23 Juli
Kungsholm 1 Aug.
Drottningholm 11 Aug.
Gripsholm 19 Aug.
Kungsholm 29 Aug.
Drottningholm 8 Sept.

Observera

Här boende Skandinaver eller Finnar kunna fortfarande resa till gamla landet och återkomma hit utan svårighet inom ett år. De beröras ej av nya immigrationsbestämmelserna.

För vidare upplysningar beställningar av byttplata, biträde vid utfärdande av nödiga papper, etc., hänvände man sig till närmaste agent för linjen eller till

SWEDISH AMERICAN LINE

Winnipeg, Man., 470 Main St. Montreal, Que., 9th fl. 1410 Stanley St. Minneapolis, Minn., 526 2nd Ave., So. Seattle, Wash., 1338 4th Ave. (2nd fl.)

DAHL STEAMSHIP AGENCY
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Glöm icke prenumerationsavgiften!
Nytt havår stundar

Veckans sammankomster och fester:

Torsdagen den 25: Vikings ordinarie möte omedelbart efter matchen mot C. N. U. å Gus' Barbershop.

Fredagen den 26: Logen Strindbergs ordinarie mötendmöte å Scott Memorial Hall.

Lördagen den 27: Nordens och Vasaordens gemensamma sommarfest i River Park.

Söndagen den 28: Logen Framtidens Hopp's sommarfest i Elmwood Park.

Måndagar och fredagar klockan 7 em. avhåller fotbollsklubben Viking sina ordinarie träningsmöten. Plats: Logan & Quelch.

pati för Adalens offer av den 14 maj 1931 iakttaga en minuts tystnad var allvarets klimax nådd. Tysta böjdes huvudena, och en gravlik stämning rådde i lilla salen i "Folkets Hus" i iWnipeg.

N. E. Johnson, höll därefter ett anförande, efter vilket följde en diskussion om socialdemokrater förr och nu. Charles Esterby gav en intressant resumé över socialdemokratiens utveckling, från August Palm upptill modern tid.

Centralkommittens konsert.

Missionskyrkan fylld till sista plats.

I fredags afton förliden vecka avhöll Skandinaviska Centralkommittén i Missionskyrkan en av sina ur alla syn-

punkter mest lyckade konserter. Publiktillströmningen var betydligt större än man väntat sig med hänsyn till värmen.

Programkommittén, under ledning av mr. Carl E. Rydberg, hade en lyckad dag, och den omständigheten, att man som högtidstalare hade lyckats förvärva älderman Ralph Maybank, bidrog också i hög grad att säkerställa en god avslutning.

I ett valformat, enkelt och flärdfritt föredrag redogjorde älderman Maybank för det arbete, som hittills nedlagts av Winnipeg's Nödhjälpskommittén, vars ordf. mr. Maybank är. Talaren lämnade som stöd för sina uttalanden ett antal statistiska uppgifter. Han framhöll vidare, att ju förr vi finge en välordnad arbetslöshetsförsäkring till stånd det bättre vore det. Några större förhoppningar om en förändring till det bättre av de nu rådande förhållanden, ansåg han sig icke kunna uttala.

Det mer än timplånga anförandet följdes med spant intresse och avtackades med en synnerligen hjärtlig applåd. Förutom föredraget upptog det väl sammansatta programmet ett kort inledningsanförande av pastor G. F. Gustafson, hälsningsanförande av mr. Rydberg, samt sång av Missionskyrkans kör.

Herr Victor Tundell från Minneapolis utförde ett par sånger, ackompanjerad av miss Ester Lind. Herrar Oraas och Spetz, ackompanjerade av miss Zackrisson, spelade ett par violinduetter och fru Annie Rydberg, med miss Lind vid pianot, utförde ett par sångnummer, "Ora pro No-

Hudson's Bay Company.

INCORPORATED 2ND MAY 1670

H B C Farmland till Salu och Arrende I Manitoba, Saskatchewan, Alberta

KÖPEVILLKOR.

En åttandedel kontant; Balansen i sju lika avbetalningar per år, 7% ränta. Speciella villkor vid omedelbart nyodlingsarbete.

HÖ- OCH BETESARENDE.

TILLSTAND FÖR HÖ- OCH TIMMERAVVERKNING.

Fria prospekt och ytterligare upplysningar rörande vilken jordegendom, som helst erhållas mot insändande av detta annonsurklipp, jämte fullständigt namn och adress till

LAND DEPARTMENT, HUDSON'S BAY COMPANY, WINNIPEG SCT 1.

Land	Sec.	Tp.	Rge.	West	Meridian
				East	
Namn		Adress			

Co-Op

Hden förhoppningen att 1931 års svenska Midsommarting i Wadena måtte infria alla de löften den canadensiska befolkningens mängden av svensk härkomst, nu splittrad över särskilt Saskatchewan, ställer på detsamma, sänder

SASKATCHEWAN CO-OP CREAMERIES LTD.

en varm välgångsönskning till Eder alla. Liksom Ni, arbeta vi för enighet och sammanhållning och det är därför med största intressa och glädje, vi sända Eder denna hälsning. - - - - -

Glöm icke att avlägga ett besök vid vår anläggning i Wadena under Edert besök där Vårt mejeri är öppet för inspektion. - - -

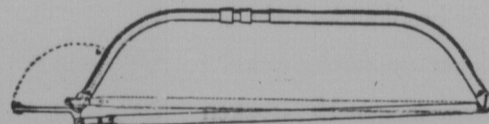
**Saskatchewan Co-Operative
Creameries, Ltd.**

Huvudkontor: Regina.

Vid inköp av sågar och andra verktyg begär alltid dessa äkta svenska märken

Ännu ööverträffade i kvalitet.

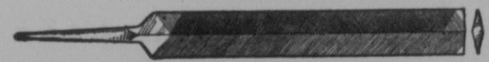
Sandvikens "Fish och Hook" märke

Sågramar, ställbara eller fasta av heldragna stålror.

Sågar tillverkas i alla fasoner.

Filar — raspar, etc.

"Halvmåns"-märket.

Extra Prima Svenska Banko — liar

Genom järnhandlare eller också direkt från
Sandvik Canadian Limited

410 St. Nicholas Sr.

Montreal, P. Q.

Tillbringa Eder fritid i närheten av hemmet.

Saskatchewan erbjuder ojämförliga variationer av Hälsa- och semesterplatser Vilo- och rekreationsorter.

Lätt tillgängliga och icke oöverkomliga för den reducerade familjebudgetens möjligheter.

BESÖK SASKATCHEWANS "CARLSBAD" VID LITTLE MANITOU LAKE

(nära Watrous)

Här på provinsens land, lät regeringen under föregående vinters nödhjälpsarbeten uppföra en huvudbyggnad, innehållande veranda, matsalar och 10 stycken sovrum. För besökandes bekvämlighet uppfördes också i omgivningen 15 stycken hyddor. Byggnaderna, som äro uppförda av sten med halmtak ligga alldeles jämte Lake Manitou's hälsogivande vatten.

MADGE LAKE

Denna på öar rika sjö i Duck Mountain-distriktet har länge varit känd som västerns vackraste familjebadort. Som nödhjälpsarbete har man i år breddat och utökat vägarnas antal, vilket nu gör det möjligt att med automobil företaga en rundtur från Madge Lake till Riding Mountain National Park.

FISH LAKE

Fiskarens paradiset i Moose Mountain Provincial Forest, har erhållit bättre parkerings och campingsmöjligheter runt dess björk och poppelbeklädda stränder.

Om Ni tänker på att nedbringa kostnaderna för Eder semester tripp så

RES I SOMMAR

inom Eder egen provins och Eder problem är löst. Landsvägskartorna visa Eder närmaste vägen liksom avståndet till den plats Ni väljer

INOM

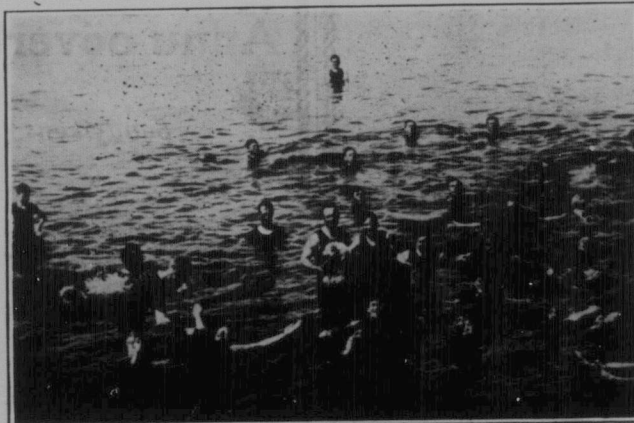
provinsen. Ni vet kostnaderna för bensen, kostnaden för föda och

huru mycket pengar Ni har råd att lägga ut. Det enda som återstår är därför att packa in familjen i bilen och starta ut på

EDERT EGET sommarnöje. Gå vart Ni vill och när ni vill; norr-, söder-, öster-, eller västerut och Ni finner ett stort antal

camping-platser att välja på. Överallt kan fiskaren, jägaren, naturälskaren eller amatörfotografen få sitt lystmäte och dessutom bekymmerfria solskensdagar och svala sömnfyllda nätter. En härlig fritid och den mest angenäma rekreation väntar Eder så gott som i Edert eget

omedelbara
GRANNSKAP

NI KAN EJ SJUNKA, NÄR NI FLYTER PÅ LITTLE MANITOU'S VATTEN

Department of Natural Resources, Regina.

Hon J. T. M. Andersen,
Premier Minister.

Major John Barnett,
Deputy Minister.